Sale by the Agent to the Orphan Chamber for the Albany District.

ON MONDAY, the 25th of February next, will be sold, by Order of the Board of Orphan Masters, by the Agent to the Orphan Chamber at Graham's Town, for account of the Estate of the late *Richard Stone*, and surviving Widow, *Sarah Hendrica Stone*.

The Share of the Estate in a certain Erf, with the Buildings thereon, situate at Graham's Town, near the Cape Corps Barracks, being No. 8, measuring 1 Morgen, 90 square roods, and 138 ditto feet, possessed by the late Richard Stone, in Partnership with Charles Stone and Alexander Kidwell, as per Deed of Transfer, dated Aug. 3, 1827.

H. TENNANT, Sec.

Orphan Chamber, Cape of Good Hope, Jan. 31, 1833.

SALE.

By the Acting Agent to the Orphan Chamber in the District of Graaff-Reinet.

ON MONDAY, the 4th of March next, will be Sold, by order of the Board of Orphan Masters, by the Acting Agent to the Orphan Chamber, in the District of Graaff-Reinet, at the Place called Grootfontein, situate in the Field-Cornetcy of Rhenosterberg; for account of the Estate of the late STEPHANUS VENTER, Senior, and his surviving Widow MARIA JACOBA COETZEE, the whole of the Property belonging to said Estate, viz:—

The Opstal (or Buildings) on the Loan Place called Buffelvalley, situated as aforesaid.—Household Furniture, Agricultural Implements, Horse and Bullock Wagons, Horses, Oxen, Cows, Sheep, Goats, and the following Slaves, viz:—

Carolus,	of this Colony,	36 years of age,
Japhet,	Mosambique,	40
Carel (1.)	do.	41
January,	do.	46
Aliet,	of this Colony, about	17
Zela,	do	38 years of age, with her children,
Carel (2.)	born	25 Aug. 1818,
Carolina,	do.	28 June 1820,
Arie,	do.	2 Oct. 1822,
Mina,	do.	10 Oct. 1827,
Alima,	do.	11 Aug. 1831.

H. TENNANT, Sec.

Orphan Chamber, Cape of Good Hope, 31 Jan. 1833.

ALL Persons having any Claims against the following Estates administered by the Orphan Chamber, viz.

Of the late Pieter Johannes Booyens, and surviving Widow, Aletta Suyman,
—— Jose Comans,
—— Joseph Sharp,
—— Cornelia Sophia Johanna van Schoor,
—— Stephanus Venter, Sen. and surviving Widow, Maria Jacoba Coetzee,
—— Thomas Wilkie, and surviving Widow Anne Dednam.

Are hereby requested to forward them, with proper Vouchers, to the Orphan Chamber, within the term of 3 Months from this date, on pain of deprivation of further right; and those who may stand indebted to the aforesaid Estates, are desired to discharge their respective Debts within the said period, on pain of prosecution by Law.

H. TENNANT, Sec.

Orphan Chamber, Cape of Good Hope, Feb. 14, 1833.

NOTICE TO CREDITORS AND DEBTORS.

ALL Persons having any Claims, of whatsoever a nature, against the Joint Estate of Mr. *Jan Basson Matthys*, Son and surviving Widow Mrs. *Hilletje Geertruida Rust*, are requested to forward them, with proper Vouchers within Three Months from this date, to the House of the Undersigned, No. 26, St. George's street; while those who stand indebted to the aforesaid Estate are hereby called upon to discharge their Debts without delay.

H. H. LOEDOLFF, Assumed Executor.

NOTICE TO CREDITORS & DEBTORS,

In the Estate of MR. P. MINNAAR, Sen., *and pre-deceased Wife,* FRANCINA A. DU TOIT.

ALL Persons having any Claims against the above-mentioned Estates, are hereby called upon to forward their Claims within Three Months from this date, to the Undersigned; and those standing indebted to the same, are likewise requested to discharge their Debts within the said period. J. MINNAAR, Ps. Administrator.

Paarl, Jan. 28, 1833.

In the Estate of the late W. D. HOFFMAN, *and surviving Widow.*

THE Trustees appointed by the Supreme Court in the above Estate do *again* invite all the Creditors in the said Estate to meet on SATURDAY, the 9th March next, at 10 o'Clock, A.M., in order to decide on several important cases concerning the said Estate.

Cape Town, Feb 14, 1833.

In the name of the Joint Trustees,
C. C. MUCKE, Long-street, No. 84.

THE Undersigned will cause to be Sold, on THURSDAY, the 28th instant, at the place of Mr. DAVID HENDRIK DE VILLIERS, Langeberg, near Pampoenekraal, 120 excellent fat slaughter Oxen and Cows.

AND. BRINK, Ds.

Cape Town Feb. 1, 1833.

NOTICE.

THE Inhabitants of the Village of Stellenbosch, and those possessing Property in the same, are hereby, in the name of the Committee of the Fire Establishment of this place, informed, that a further Meeting of the Inhabitants will be held on WEDNESDAY, the 19th instant, in order to take the Regulations of the Fire Establishment into consideration and to approve of the same.

They are consequently invited to attend this Meeting, as those not present, will be considered to consent in whatever might have been resolved by the majority.

In name of the Committee as aforesaid.
J. G. FAURE, sec.

Stellenbosch, Feb. 6, 1833.

WANTED,

A HEALTHY WET NURSE Without a Child.—Apply at the Office of this Paper.

TO-MORROW MORNING,

WILL BE SOLD ON THE PARADE,

A NEAT Palanquin Coach, on Springs, and made for lying down as well as for sitting easily.

DAMAGED GOODS.

AT Mr. R. J. JONES' Sale, on SATURDAY, the 16th instant, will be Sold, on account of whom it may concern, a quantity of all colored whited-brown and stitching Thread, landed in a damaged state from the *John*.

PUBLIC SALE ON TUESDAY MORNING.

MESSRS. JAS. CARFRAE & Co. will hold a Public Sale on TUESDAY MORNING, at their Store in St. Georges's-Steet, of an extensive varity of Manufactured Goods received per late arrivals; white Lead, &c. &c.

CHIEFLY WITHOUT RESERVE

PRINTS, ENGRAVINGS, & PICTURES.

A FINE Collection of the above, among which there are according to Raphael, Tenier, Vernet, and other eminent Masters, will be put up for Sale TO-MORROW Afternoon, Saturday, at 3 o'Clock, at the Stores of Messrs. WOLFF & BARTMAN.

Feb. 13, 1833.

SOUTH AFRICAN INFANT SCHOOL

ON SUNDAY Morning next a Sermon will be preached in the Dutch Reformed Church, by the Venerable Archdeacon of Madras, for the benefit of the Funds of the South African Infant School.

The Service will commence at hal-past 11 o'clock.

R. W. EATON, Secretary *pro tempore*.

Cape Town, 12th Feb. 1833.

FOR PRIVATE SALE,

A YOUNG SLAVE BOY who is accustomed to Field Labor, &c.; as also a Washingwoman. Apply—to A. BRINK, Ds.

FOR SALE,

THE undersigned offers for Sale on Commission, a small Farm towards Tygerberg and in the vicinity of Cape Town, the price is reasonable, and the purchase money of the said place can be kept at interest, provided sufficient security be given.

Also, for Sale, a Bullock Wagon in complete order, well adapted for a "Togt ryder;" likewise, other moveable and immoveable goods, as advertised in last Paper.

N.B. Wanted to purchase 4 Milch Cows, they must be of European race, and those giving most milk will have the preference, provided the prices are reasonable. Apply to

N. J. LOTZ, Broker and Agent.

Cape Town, Long-street, No. 101.

ADVERTISEMENT.

THE Undersigned respectfully requests those who might feel inclined to make a further use of his services to forward the Commissions entrusted to him in writing, by which he will be enabled more strictly to attend to the same.

He will consider it his duty to conceal their names, unless necessity requires a communication.

Cape Town, Feb. 14, 1833. N. J. LOTZ, Broker and Agent.

THE Undersigned hereby informs his Friends, and the Public that he continues his Wine Trade at his Store in Loop-street, next to the Carpenter, Marbach, and that superior Wines of 1 to 4 years old. As also red and white Muscadel can be obtained at his Store by the half-aum, at moderate Prices. C. BRINK, Js.

Cape Town, Feb. 6, 1833.

STELLENBOSCH FAIR.

NOTICE is hereby given that the next Quarterly Fair will be held at Stellenbosch, on TUESDAY the 19th March next, the Fair to commence at 9 o'Clock in the Forenoon, and remain open until sun-set.

Those persons intending to bring cattle or other produce to the Fair, are recommended to give previous notice thereof by Advertisement in the Public Papers.

A. FAURE, Jr. Secretary.

Stellenbosch, Feb. 4, 1833.

SWELLENDAM FAIR.

NOTICE is hereby given, that the next Quarterly Fair will be held on TUESDAY, the 9th April next, the Fair to Commence at 9 o'Clock in the Forenoon, and remain open until Sun-set.

Those Persons intending to bring Cattle or Produce to the Fair, are recommended to give previous notice thereof by Advertisement in the Public Papers.

Swellendam February 8, 1833. J. P. MULLER, Sec.

☞ The Fair at Caledon will be held on the 16 of April.

SWELLENDAM RACES.

THE Swellendam Races for this Year, will take place on WEDNESDAY and THURSDAY, the 10th and 11th April next. The Horses must be shown and entered the day previous, between the Hours of 3 and 4 o'clock P. M.

☞ The Members of the Club are requested to settle their Contributions before the 15th of March next; as those neglecting, as also those in arrear, will be dealt with according to the 5th Article of the Regulations of the South African Turf Club.

By Order of the Managers,
Swellendam, Feb. 8, 1833. J. P. MULLER, Sec.

LIVERY STABLES.

AT J. SLOPER's Livery Stables, Keerom-street, Horses are taken for Livery at Rds. 20 per month, and the strictest attention paid.

N.B. Gigs, pleasure Wagons, Carts, covered Wagons, and Saddle Horses for Hire, at considerably lower rates than any other Stables in Town.

Cape Town, Nov. 16, 1832.

TO LET,

TWO HOUSES, situate on the corner of Long and Riebeek-street.—Application to be made to Mr. *Hendrik Hitzeroth*, Longmarket-street, No. 42.

A HOUSE to Let.—Apply to J. DAY, Plein street.

WANTED,

A SITUATION as COOK and HOUSEKEEPER in a respectable Family.—Apply to J. E at the Office of this Paper.

25 RDS. REWARD FOR EACH SLAVE.

ABSCONDED since the 18th December, 1832, the Slaves *David* and *Abraham*, both born in this Colony. David is about 19 years of short stature, a yellow color, and resembles a Hottentot: he was dressed in a kersey and skin jacket and skin trousers.

Abraham is 17 years of age, of a white color and stout make; has light-blue eyes, and has had a hole in his left ear, of which the mark is still visible.

Whoever lodges the said Boys in prison, will be rewarded as above-stated, and those harbouring them, prosecuted according to Law.

BARD. JAC. ERASMUS, La.

Caledon, Feb. 14, 1833.

50 RIX-DOLLARS REWARD.

ABSCONDED, since the month of March 1832, an African Slave Boy of the undersigned named *Moses*, and having the surname of *Jonas*, 15 years of age, of a brown color and good appearance. His father and mother are Slaves belonging to F. X. Jurgens at Koeberg, and he has also two brothers, the one belong to Mr. Benjamin Lategaan, of Wagonmakers Valley and the other to Mr. Willem Roux, of River Zonder End. He was bought by the undersigned at the Sale of Mr. H. van Niekerk, of Blaauwe Bloemtjes Kloof; has a mark on his nose, and the little finger of his right hand is stiff. Whoever lodges the said boy in prison will receive the above reward, and those harbouring him prosecuted according to law.

W. H. THEUNISSEN.

Roseboom, 12th Feb. 1833.

WANTED IMMEDIATELY,

A SINGLE MAN who understands Book-keeping and wishis to make himself general useful in a Retail Store in the Country.—Apply at the Office of this Paper

LOST,

A GLAZIER's DIAMOND. Whoever returns the same to No 13, L. A. Shortmarket-street, will be rewarded.

MARRIED, on Tuesday, the 29th Jan. 1833, by the Reverend J. M. KLOSE VAN STAVEREN, Mr. OLOFF MARTHINUS BERGH, to Miss GEESJE WILHELMINA VAN REEDE VAN OUDSHOORN.

Cape Town, Feb. 7, 1833.

DIED, at Samarang, on the 3d October, 1832, *Philippus Hermanus van Reede van Oudshoorn*, Esq. leaving a Widow and 8 Children to lament his loss, of which notice is hereby given to Relatives and Friends.

Cape Town, Feb. 9, 1833.

W. F. VAN REEDE VAN OUDS HOORN.

TO Relatives and Friends Notice is hereby given, that our dearly beloved daughter HELENA DAVINA JOHANNA, departed this life on the 3d instant, at the age of 2 years, 9 months, and 10 days.

P. F. THERON, Ts.
H. J. THERON, born MEYER.

Tulbagh, Feb. 6, 1833.

SHIPPING INTELLIGENCE.

ARRIVALS IN TABLE BAY.

Feb. 8.—Spencer, brig, J. Spencer, from Buenos Ayres, Jan. 3, to Mauritius. In ballast.—Passenger, M. Eastman.—Put in for refreshments.

8.—Conch, schooner, T. Cobera, from Mauritius Jan. 21, to this port. Cargo sugar.—Passengers, Messrs. Cruywagen, Parr, and M'Donald.—Brings a mail.

10.—Betsey, American schooner, E. Llliott, from sealing, to sealing. In ballast.—Put in for refreshments.

10.—Reform, cutter, A Fontany, from Mossel Bay Feb. 5, to this port. Cargo skins, oil, &c.

11.—George and Mary, brig, J. Roberts, from Mauritius Jan. 21, to London. Cargo sugar.—Put in for refreshments.

12.—Pacific, brig, D. Mortimore, from Liverpool Nov. 17, to this port. Cargo sundries.—Brings a few letters.

13. Thesee, French ship, from Mauritius Jan. 26, bound to Bordeaux. Cargo sugar, &c.—Passengers, Messrs. Rey, Frederic, and Le Prince, Miss Cartira, Messrs. Rey, Frederic, Fenillirade, Dafour, Montause, Eugene and Cartira, 6 Children and 4 Servants—Brings a mail.

13. Euphrates, ship, — Buckham, from Mauritius Jan. 24, to London. Cargo sugar.—Passengers, Lieut. Turner, Dr. Jackson, Messrs. Mc Clintock, and Phillips—Brings a mail.

13. H. F. M. Ship La Nievre, Capt. Garnier, from Brest Dec. 4, bound to Bourbon, with 165 soldiers.—Put in for refreshments.

13. Louisa, American ship, S. H. Gardner, from Boston July 5 to whaling. Cargo 130 tons of oil.—Put in for refreshments.

SAILED OUT OF TABLE BAY.

Feb 8.—General Palmer, R. Cotgrave to England.
8, Reliance, T. Cooke, to London.
9, Kate, E. Cattel, to Algoa Bay.
9, Knysna, J. Findlay, to Mauritius.
10, Royal George, W. Wilson, to London.
10, Kerswill, J. D. Haswell, to London.
13. Atlantic, American ship, A. Pickens, to whaling.

SAILED OUT OF SIMON'S BAY.

Feb. 8.—H. M. S. Zebra, Lord F. Beauclerk, to England.

VESSELS IN TABLE BAY.

Ships—Meteor, Triad, Jasper, Thesee, Euphrates, H. F. M. Ship La Nievre, and Louisa.
Barks—Adventure, and Ocean Queen.
Brigs—Dash, Egeria, Flinn, Earl Bathurst, Tartar, Lord Hobart, Mexican, Leslie Ogilby, Spencer, and George and Mary.
Schooners—Corsair, John, Conch, and Betsey.
Cutter—Reform.

VESSEL IN SIMON'S BAY.

H. M. S. Pelorus.

CAPE TOWN:
Edited by P. A. BRAND, Zonnebloem.—Printed and Published by the Proprietor, P. A. BRAND, No. 4, Wale-street.

Deze Courant wordt elken Vrydag Ochtend uitgegeven aan het Publicatie-Kantoor No. 4. Walestraat, en des Zaturdags met de Post naar alle de Buiten-Distrikten verzonden.
Pryzen van Inteekening.—In de Stad, per jaar, 16 Rds.; per kwartaal, 4 Rds—In de Buiten-Distrikten, per jaar, 19 Rds.; per kwartaal, 4 Rds. 6 Sch—Voor eene enkelde Courant 7 Pence—Elk Kwartaal moet vooruit betaald worden

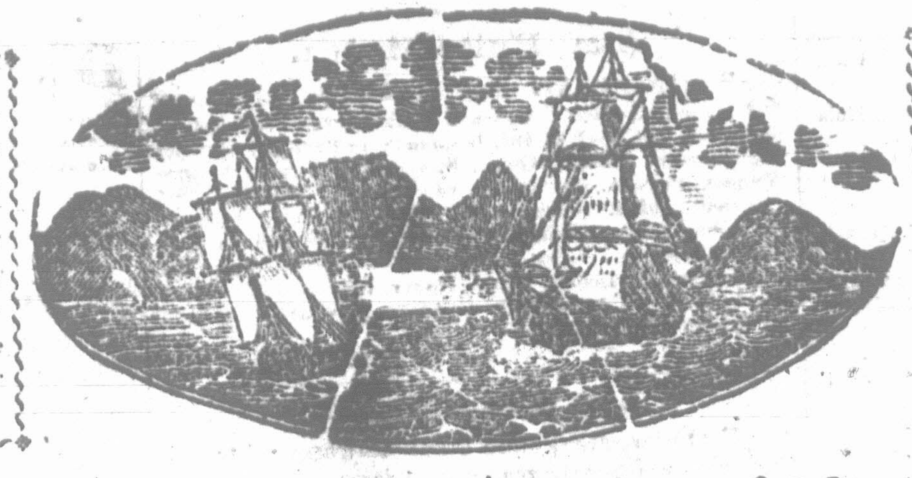

Published at No 4, Wale-street, Cape Town every Friday Morning, and dispatched to the Country Districts by the Post on the same Day.
Terms in Town, Rds. 16 per Annum; in the Country, (including Stamps and Postage) Rds. 19 per Annum.—For a single Paper, 7d.
☞ Subscriptions and Advertisements to be Paid in Advance.

De Zuid-Afrikaan.

Tros Tyriusque mihi nullo discrimine agetur.—VIRGIL.

DEEL III. VRYDAG DEN 22 FEBRUARY 1833. No. 151.

OP HEDEN MORGEN,

Den 22ste FEBRUARY 1833.

ZAL aan Zyne Majesteits Custom-Huis, eene publieke Verkooping worden gehouden, wanneer de volgende Goederen geland van de *Mexican*, Kapt. CAREW, aan den hoogsten Bieder zonder reserve zullen worden verkocht, nam:—

20 vaten gezoute Haring,
40 vaatjes gezoute Zalm,
47 dito gekruide dito,
80 pynappel Kazen,
10 kisten Zwartsel,
100 kistjes Portwyn, van 1 dosyn,
2 vaten Havermeel,
1 Kast ingelegde Vruchten,
150 Esschenhoute Riemen,
2 Kasten Gingham Parasols,
1 Dito zyde dito,
6 Balen gemaakte Zeemans Kleederen,
2 Kasten Dames katoene en zyde Keurslyven,
4 Dito Mans Schoenen,
4 Dito Dames Hoeden,
2 Dito geassorteerd Messenwerk,
5 Dito dito Yzerwerk,
2 Dito Geweren,
10 Dito zyde Hoeden,
4 Manden geassorteerd Aardewerk,
19 Manden beste Wyn Bottels, van 2 gros,
1 Kast Kamp-ketels,
1 Kast 12 Zadels en Toomen,
2 Pakken groote en andere Zagen, van Duitsch staal,
1 Kast met 45 dosynen Sickels,
1 do met fyne Mans Bever Hoeden,
1 do met 26 dosynen Rydbanden,
1 do Forage Caps,
2 Kasten kopere tafel Kandelaren,
10 dito Pale Ale, van 3 dosynen,
10 dito Boulops Brown Stout, van 3 dosynen,

WOLFF & BARTMAN, Vendu-Afslagers.

WISSELS OP HOLLAND.

TENDERS zullen worden aangenomen door den Ondergeteekende als daartoe behoorlyk gequalificeerd zynde, tot op Donderdag den 28 dezer te 10 uren, voor eenig bedragen niet te bovengaande Guld: 2400, R. C. getrokken op 30 dagen zigt, door den Wel-Eerwaarde Heer J. S. S. BALLOT, Predikant te George, op de Wel-Edele Heeren J. J. VAN HEEKEREN, & Co. te Amsterdam.

Kaapstad den 19 Febr. 1833. D. KUYS.

KENNISGEVING.

DIE genegen zyn, om Inteekenen voor de Nederlandsche Geschiedenis van Mr. W. BILDERDYK, uitgegeven door Prof. H. W. TYDEMAN, (waarvan een berigt, geplaatst, in het Tydschrift voor November en December 1832, aan het Kantoor van dit Blad te lezen is), gelieven zulks binnen de eerstkomende drie maanden te doen, ten Kantoore van dit Blad, alwaar eene Lyst van Inteekening tot dat einde in gereedheid ligt.

NB. By de Inteekening wordt geen geld gevorderd, maar by de Uitgave van Elk Deel over de Penningen gedisponeerd.

WORDT voor de Pers in gereedheid gebragt, en zal uitgegeven worden, soo dra als er een voldoend getal Inteekenaren zal bekomen zyn.

Eene Spraakkunst, by wyze van vragen en antwoorden, in de Engelsche en Hollandsche Talen, tezamen met een klein Woordenboek, gemeensame Spreekwysen, Zamenspraken, Spreukige en Taaleigenschappelyke sinnen, te samen gesteld op het plan om soo wel voor een Lees als Spelboek te dienen, door

W. M. HOPLEY.

Voormaals Onderwyser in de School voor de Engelsche Taalkunde, onder de Patronage van Zyne Excellentie Sir JOHN FRANCIS CRADOCK, (nu Lord HOWDEN,) in de Kaapstad, en ontwerper van het Etablissement van Gouvernements Scholen door de gansche Kolonie.

Ter grooter gerief zal het werk maandelyks worden uitgegeven, in Nommers, a 4 pence elk, betgeen ieder kind, die weekelyks een penny bespaard, in staat zal stellen, sich van een elementair Boek te voorsien, de nuttigheid van hetwelk bykans onnaspeurlyk is.

In het aanstaande Nommer van dit Blad, zal het Publick worden berigt, waar de Inteekenings Lysten zullen open liggen.

TE KOOP.

STINK en Geelhoute Balken en Planken, nu geland wordende van de "Earl Bathurst," te bevragen by

EWAN CHRISTIAN, No. 7, St. George straat.

UITENHAGE JAARLYKSCHE TURF BYEENKOMST.

EERSTE DAG, 23 APRIL 1833.

1ste WEDLOOP.

UNTRIED PLATE, waarde Rds. 100 voor onbeproefde in het District aangeteelde Paarden, van 2 en 3 jaren oud, gewigt volgens ouderdom, "best of heats" Uitenhage baan, Entre Rds. 8.

2de WEDLOOP.

De 'Zwartkops Plate', waarde Rds. 400 voor onbeproefde in de Kolonie aangeteelde Paarden van alle ouderdommen, 1½ myl heats. Entre Rds 8, en gewigt volgens ouderdom.

3de WEDLOOP.

De 'Turf Club Beurs', waarde Rds. 200 voor Paarden in de Kolonie aangeteeld, 2 mylen heats. Entre Rds. 14 gewigt volgens ouderdom.

TWEEDE DAG, 24 APRIL 1833,

1ste WEDLOOP.

Een 'Sweep Stakes' van 4 Rds. elk H. F. met Rds 90, van de Club, voor Paarden in het District aangeteeld, 1½ myl heats, gewigt volgens ouderdom. Entre Rds. 6.

2de WEDLOOP.

Een 'Sweep Stakes' van 6 Rds. elk, H. F. met Rds. 100 van de Club voor Paarden in de Kolonie aangeteeld, 1½ myl heats, gewigt volgens ouderdom. Entre Rds. 8.

3de WEDLOOP.

De 'Uitenhage Plate', waarde Rds. 150 voor Paarden in het District aangeteeld, 2 mylen heats, gewigt volgens ouderdom. Entre Rds 9.

DERDE DAG, 26 APRIL 1833,

1ste WEDLOOP.

Een 'Handicap Beurs', waarde Rds. 80 voor Paarden in de Kolonie aangeteeld, die gedurende de Byeenkomst niet gewonnen hebben, 1½ myl heats. Entre Rds. 7.

2de WEDLOOP.

Een Handicap Beurs, waarde Rds. 70, voor Paarden in het District aangeteeld, en die gedurende de Byeenkomst niet gewonnen hebben, 1½ myl heats. Entre Rds 6.

3de WEDLOOP.

Een Hack Beurs waarde Rds. 40, Uitenhage Baan best of heats. Entre Rds 5, het winnend paard des vereischt wordende, te worden verkocht voor Rds. 100 binnen een half uur na dat de Wedloop gewonnen is, de Eigenaar van het tweede paard zal de voorkeur hebben.

De paarden moeten aan het Uitenhage Hotel geenterd worden tusschen de uren van 4 en 5 in den namiddag voor den dag der Wedloop, alle Paarden na dien tyd geenterd zullen dubbeld Entre moeten betalen.

Het Bal zal plaats vinden op den 26 April 1833 te half negen uren, en niemand zal worden toegelaten, tensy hy voorsien is met een kaartje van den tresaurier.

P. J. MULLER,
C. A. WENTWORTH,
W. VAN DER RIET, Jr. } Commissarissen.

A. J. CUYLER, Secr. van de Baan.

DE Ondergeteekende maakt aan het Publiek in de buiten Districten bekend, dat hy voornemens is, om de eerste Circuit meetedoen, kunnende zy die sich van syn hulp willen bedienen, sich verzekerd houden, dat hy altyd voor de aankomst van de Court zich aldaar zal laten vinden.

J. G. STADLER, As. Advocaat.

"THORNLANDS."

DE Eigenaar van deze zeer grasryke Plaats, verwittigd het Publiek, dat hy genegen is Hoornvee ter grazing aantenemen, gesegde plaats Thornlands of Buffeljagtsrivier, bevat 4 uitgestrekte Plaatsen, waardoor deselve seer wel geschikt is voor een groot aantal Vee.—Nadere informatie wenschende, vervoege men sich by den Eigenaar.

J. WILLIAM J. HERMAN.

VERLOREN.

EEN witte Pointer Hond, die naar den naam van Zaturdag luistert, met een bruine plek achter het rechter oor. Die deselve terug bezorgt, sal wel beloond worden, en die hem ophoudt in regten worden vervolgd.

HUURSTAL.

AAN de Huurstal van J. SLOPER, Keerom-straat, worden Paarden gestald tegen Rds. 20 in de maand, en goed opgepast.

☞ Gigs, Plaisierwagens, Karren, Kapwagens, en Rypaarden te huur, veel goedkooper dan eenige andere in de Stad

Kaapstad den 16 November 1832

BENOODIGD.

VOOR het Dak der Nieuwe Nederduitsche Hervormde Kerk, 250 plaaten Roodkoper, elk 2 voeten breed en 20 voeten lang, Rhynlands maat, gewigt van ieder plaat 70 lbs.

Tenders zullen daarvoor worden ontvangen, tot Maandag middag den 4 Maart de klokke 12 uren, by den Ondergeteekenden. J. G. BLANCKENBERG.

Loopstraat No. 36.

PUBLIEKE VERKOOPING,

DE Ondergeteekende zal op Donderdag den 14den Maart aanstaande publiek doen Verkoopen ten huize van de overledene.

Alle roerende en onroerende Goederen van wylen Mej. JOHANNA JOUBERT, Weduwe wylen den Hr. J. C. TRUTER, bestaande in:

Een Huis en Erf, staande en gelegen in de Strandstraat No. 51, Kaapstad, groot 10 roeden, 100 voeten en 130 duim vierkante maat.

Meubelen, als Stoelen, Tafels, Ledekanten, Beddegoed, Spiegels, Zilver, Plated, Glas en Aardewerk, Keukengereedschap, ens. ens.

Twee derden van de Koopschat kan op renten blyven onder behoorlyke securiteit ten genoegen van den Executeur.

F. DICKENSON, Executeur.

WOLFF & BARTMAN, Afslagers.
18 Feb. 1833.

BEKENDMAKING.

DE Ondergeteekende niet in staat zynde om de veelvuldige goederen, welke aan hem in syne betrekking ter verkoop worden opgedragen, in de Nieuwsbladen breedvoerig te beschryven, heeft echter altoos memoranda in besit, welke in syne boeken geregistreerd zyn, en volgens welke by de belanghebbende by aanzoek de condities van koopen en verkoopen aan hem opgedragen kan berigten; men moet niet veronderstellen, dat hem iets in commissie boven de waarde ter verkoop wordt overgegeven, maar selfs vele dingen voor verminderde pryzen, ook worden er altoos door hem gene contante betaling gevorderd, maar onder het stellen van voldoende securiteit, worden de meeste offertes door hem aangenomen, onder deze voorwaarden heeft hy thans te koop, ses Huizen in de stad, en derselver omtrek gelegen, waaronder eenige zyn met Pakhuizen naast deselve, Tuinen, ens. alsmede twee Buitenplaatsen in de nabyheid dezer stad, voorts Slaven en Slavinnen met en zonder Kinderen, Rydtuigen in soorten, Trek en Rydpaarden, Koffy, Suiker, Ryst, en meer andere Goederen te veel om te melden. Voor bysonderheden geheve men sich te addresseeren by

N. J. LOTZ, Makelaar & Agent.

Kaapstad, Langestraat No. 101.

NB. Schepenkennissen, Obligatien, Acceptatien, Promessen en andere Schuldbrieven worden allen door hem ter verkoop aangenomen, *et nulla venditione effecta reddili sunt.*

BENOODIGD te Koop, een Slavenjongen van middelmatige jaren, hy moet een bekwame Koetsier syn, en geheel onbesproken van gedrag.—Adres by

N. J. LOTZ, Makelaar & Agent.

Langestraat No. 101.

VERKOOPING.

In den Insolventen Boedel van wylen PIETER JOHANNES GILDENHUYZEN.

OP DONDERDAG den 14 Maart aanstaande, 's morgens, te 10 uren, ten Huise van wylen Mejufv. de Weduwe J. C. TRUTER, No. 54, Strandstraat, Kaapstad, van de volgende Slaven.

1 Hans, van de Kaap, omtrent 18 jaren oud,
2 Carolus, geboren den 13 Juny 1817.
3 Jacob, geboren den 18 February 1821,
4 Philida, geboren den 11 July 1823.

De Kondities zyn zeer voordeelig en sullen op den dag der Verkooping worden bekend gemaakt.

J. T. JURGENS, Curator.

BERIGT,

DE Ondergeteekende den Heer JAMES SEARIGHT, in Compagnieschap hebbende genomen, zal zyne Affaire in het vervolg worden bestuurd onder de Firma van D. W. HERTZOG, & Co.

Kaapstad 15 February 1833.

D. W. HERTZOG.

DE Ondergeteekende zal op Donderdag den 28 dezer, ter Plaatse van den Hr. DAVID HENDRIK DE VILLIERS, aan Langeberg, naby Pampoenekraal, publiek laten verkoopen, 120 extra vette Slagt en Trekossen en Koeyen. AND. BRINK, Ds.

Kaapstad den 1 Feb. 1833.

Al degenen die eenige vorderingen hebben op de volgende, door de Weeskamer geadministreerd wordende, Boedels, als—

Van wylen Pieter Johannes Booyens en overgeblevene Huisvrouw Aletta Snyman,
——— Jose Comans,
——— Joseph Sharp,
——— Cornelia Sophia Johanna van Schoor,
——— Stephanus Venter, Sr. en overgeblevene huisvrouw Maria Jacoba Coetsee.
——— Thomas Wilkie en overgeblevene huisvrouw Anna Deduam.

worden by deze versocht deselve, met de daartoe behoorende bewyzen binnen den tyd van drie maanden, van heden gerekend ter Weeskamer te komen opgeven, op pœne van versiek. Terwyl alle zoodanige die aan voorm. Nalatenschappen iets verschuldigd zyn by deze worden aangemaand, deze hunne schulden voor de expiratie van gez. termyn ter Weeskamer te voldoen, op pœne van by nalatigheid door middelen van regten daartoe te zullen worden geconstringeerd.

Weeskamer, Kaap de Goede Hoop, den 14 Feb. 1833.
H. TENNANT, Sec.

VERKOOPING

Door den Agerenden Agent der Weeskamer voor het District Graaff-Reinet.

Op DINGSDAG den 14 Maart aanst. zal op last van het Collegie van Heeren Weesmeesters worden verkocht, door den Agerenden Agent der Weeskamer in het District Graaff-Reinet op de Plaats gen. 'Boriboudera Draai', gelegen in het Veldcornetschap van de Opper Zeekoerivier, voor rekening des Boedels van Rudolph Marthinus Brits, Sr. en overledene huisvrouw Dina Cornelia Brits, het volgend eigendom tot gem. Boedel behoorende, bestaande in Huismeubelen, Paarden en Ossenwagens, Ossen en Koeyen, Schapen en Bokken.

Weeskamer, Kaap de Goede Hoop, 21 Feb. 1833.
H. TENNANT, Sec.

VERKOOPING

Door den Agent van de Weeskamer voor de subdivisie van Beaufort.

Op ZATURDAG den 6 April aanstaande zal door den Agent van de Weeskamer te Beaufort, voor rekening des Boedels van Hercules Jacobus Visser, Jans. en voor overledene huisvrouw Hester Susanna Viljoen, worden verkocht de Slavenjongen Hendrik van deze Kolonie, omtrent 25 jaren oud.

Weeskamer, Kaap de Goede Hoop, 21 Feb. 1833.
H. TENNANT, Sec.

Op DINGSDAG aanstaande zal in de Loopstraat te Koop zyn, Aardewerk bestaande in, Soeptourines, Borden, Potten, met Deksels, Kommen, Kopjes en Schoteljes, Thee- Suiker en Melkpotten, Boterpotten, enz.
Zonder reserve by Publieke Verkooping.
FRANCIS COLLISON.

GEELE MAURITIUS SUIKER, TAMARINDE, ENZ.

Te KOOP aan de Pakhuizen van den Ondergeteekenden het restant der lading van de 'Conch' van Mauritius, bestaande in Suiker van verscheidene kwaliteiten, en Tamarinde in zakken.
WILLIAM BILLINGSLEY.

BEKENDMAKING.

Kapt. J. A. Tholen, van het Schip, 'Baron van der Cappellen,' maakt hiermede bekend, dat hy niet verantwoordelyk zal syn voor eenige Schulden welke het Volk van gem. Schip mogen contracteeren.

BEKENDMAKING.

De Ondergeteekende hebben eenige goede Timmermans en Schrynwerkers, van nooden; alsmede eenige goede Tinsmids, aan wien goede huur sal worden gegeven.—Te bevragen No. 3. Gravestraat. Alsmede te huur 3 Pakhuizen op het Kerkplein.
Kaapstad 21 Feb. 1833. EDW. DURHAM & Co.

Op MORGEN, (ZATURDAG den 23.)—Te Koop, op de Commissie Vendutie van R. J. Jones, een *Landaulet*, en de Bak en Kap van een *Phaeton*, en dito, dito, van een *Chais*.

De Ondergeteekende is verhuisd van de Langestraat naar No. 45 Loopstraat op de hoek van de Kerkstraat, het huis voormaals bewoond door den Hr. J. Hablutzel, alwaar voor syne algemeene bekende lage pryzen alle soorten van Negotie goederen te koop zyn.
W. F. HELDZINGEN.

FRAAI GEZIGT

Op Heden en vervolgens zal te zien zyn, ten huize van den Heer Jan Roux, Breestraat No. 16, op de Hoek van de Walestraat, digt aan het Boereplein, een GEMSBOK, welks gelyken alhier nog niet te sien is geweest, zynde een der fraaiste en prachtigste Dieren in deze Kolonie bekend, alsmede een opregte Zebra, volkomen mak, tegen Sixpence voor ieder persoon, die deze Dieren wenscht te zien.
Zegt het voort.

BEKENDMAKING.

De Ondergeteekende verwittigd zyne Vrienden en het Publiek, dat hy op den 5de der aanstaande maand zal verhuizen naar de Loopstraat No 83, alwaar hy even als te voren, syn Agentschap voor Buitenlieden zal voortzetten.

Ook zal de Postwagen volgens oude gewoonte, des Maandags en Donderdags van de Paarl naar de stad, en 's Dingsdags en Vrydags van het Huis Loopstraat No. 83, naar de Paarl vertrekken,
J. G. STEYTLER, Gz.

Aan Buitenlieden.

Op DINGSDAG den 12 Maart zal zonder de minste reserve worden verkocht, al het Vee, van het Eigendom THORNLANDS, bestaande in Paarden, Merries, jongepaarden, Bullen, Ossen, Koeyen, Kalveren, Schapen, Wagens, Ploegen, alle soorten van Huisraad en Bouwgereedschappen, Tafels, Stoelen, Ledekanten, Borden, Schotels, Potten en Pannen, Suiker, Thee, Koffy, Wol van de beste Merino Schapen, Vaten, Pluimvee, Varkens, Geweren, Kruid en Hagel, Deelen, Garst, Haver, Dekriet, enz. Ondertusschen kan het geheel voor eene lage prys worden gekocht om de plaatse te ontruimen.
PATRICK CHRISTIE.

Aan Buitenlieden.

De Ondergeteekende biedt te koop of te ruil aan, een Slavejongen, oud 23 jaren, daar het syne begeerte is, niet langer in de Stad te blyven wonen.
W. C. BOTHA.

BEKENDMAKING.

40 Rds. Belooning.

Zal worden gegeven aan eenig persoon, die de jongen Apollos, in de Gevangenis bezorgt. Hy heeft syns Meesters dienst op den 1 January verlaten, is voorheen het Eigendom geweest van wylen den Heer Dashwood, en heeft daarna den Heer Low, Scheepstimmerman gediend en 50 Rds Belooning sal mede gegeven worden, aan dengenen die zoodanige informatie geven kan als leiden zal tot de bestraffing van hen die hem ophouden.—Men veronderstelt, dat hy zich te Stellenbosch, ophoudt, alwaar hy zeer wel bekend is.

BEKENDMAKING.

De Ondergeteekende maakt aan zyne Vrienden en het Publiek bekend, dat hy weder een Vendu Licentie heeft uitgenomen, onder de gewone administratie van den Heer A. P. Keyter, met wien hy reeds vyf jaren het Venduwesen alhier heeft onderhouden, en versoek de verdere gunst van het Publiek zoo wel in dese als in andere Districten, kunnende zy voor de prompte uitbetaling zoo wel in contanten als op de vervaldagen verzekert zyn.

Er zal op den eersten Zaturdag van iedere maand, Commissie Verkoopingen gehouden worden, van alle aangebragte Goederen, zullende de eerste verkooping in dit Dorp gehouden worden, op Zaturdag den 9 Maart aanstaande, van een party Trekossen, Aanteelbeesten, Paarden, Schapen, en eene groote kwantiteit Negotie Goederen te veel om te melden.

De condition van elke Verkooping zullen zoo moderaat zyn, dat niemand over deselve zal kunnen klagen.
J. P. ZIETSMAN.
Caledon den 20 February 1833.

NIEUWE BAKKERS WINKEL.

De Ondergeteekende verzoekt zyne Vrienden en het Publiek te berigten, dat hy van voornemens is om op den 1ste Maart aanst. te No. 61 Strandstraat, een Bakkerswinkel te openen, hy hoopt door eene stipte oplettendheid en Civiele behandeling de gunsten van een groot gedeelte der Inwoners in de Stad te verwerven, daar men zich verzekerd houden kan voorzien, te zullen worden, met brood en alle soorten van 'fancy' beschuit van de beste kwaliteit en op de kortste bestelling.
W. MOORE, Jr.

---

10 RDS. BELOONING.

Gedrost, myn Slavenjongen, genaamd Martinus, voormaals het Eigendom van den Heer J. Hoets, die hem in eene der Gevangenissen besorgt sal bovenstaande belooning genieten, en die hem ophoudt in regten worden vervolgd.
Den 20 February 1833. C. MOSTERT.

J. RUTGERS, achter de Stadsmarkt heeft te koop, 25 a 30 duizend ponden gezouten en drooge Visch voor Exportatie, met of zonder vaten, mede aan zyne winkel beste Java en Brasiel Koffy by de zak en enkelde ponden, voorts, Zout, Visch, Teer, Pik en Teerputs Vet, Salpeter, 'Sloughton' Bitter, Amerikaansche bladen, Knoes, Brasiel en Kaapsche gesponnen Tabak, Segaren en Snuif, Boter, Suiker, Ryst, Erwten, Boonen, Glazen en Kommetjes en Karaffen, Kaarsen, Hartebeest en Bosbok voorslagen, enz.

Mede een Boven en Onder Pakhuis te huur, het eerste zeer geschikt voor granen, Kaf of Hooi, en het laatste voor den Houthandel heeft gene objectie een zyner zoons (des vereischt) daar in te doen Employeeren.

De Ondergeteekende berigt hiermede zyne Vrienden en het Publiek, dat hy zyne Wynaffaire blyft voortzetten aan syn Pakhuis in de Loopstraat, allernaast den Timmerman C. Marbach, en dat by hem te bekomen syn superrieure Wynen by d. Halfaam, van 1 tot 4 jaren oud, voor seer verminderde pryzen, alsmede witte en roode Zoetewynen.
Kaapstad den 6 February 1833. C. BRINK, Jz.

Verloren, op den 19 dezer, een Handbracelet, met een goude Knip, van Bloedkralen gemaakt.—Die deselve vindt en terug brengt aan het Kantoor van dit Blad, sal beloond worden.
Kaapstad den 21 February 1833.

Op aanstaande DONDERDAG den 28 dezer, zal op de Verkooping van de Heeren Wolff & Bartman, worden verkocht, twee seer goede jongens, een omtrent 30 jaren oud, van ambacht een Steenvorader, hy kan zich mede in eenen Tuin nuttig maken en verstaat de behandeling van Paarden.

De andere omtrent 40 jaren oud, is een goede Melk en Werkjongen, en geschikt om een Kar te dryven.

Deze Slaven worden om gene andere reden verkocht, als om dat de Eigenaar hen niet meer noodig heeft, daar hy eene Familie gekocht heeft.

De Koop chat kan voor een jaar seker op renten gehouden worden.

De Glazenmakers Winkel van den Ondergeteekende, is verplaatst naar de Langemarktstraat, naast het Yzer Pakhuis van den Heer Jan Hoets Sr.
P. S. WOUDBERG, Junior.

De HEER C. A. BRINK, van Graaff-Reinet zal op Woensdag den 6 Maart aanstaande, aan de Pampoenekraal ter plaatse van den Heer MOCKE, zonder Reserve laten Verkoopen, een aantal van twee duizend uitgezochte en extra vette Schapen
WOLFF & BARTMAN.
Afslagers.

BENOODIGD.

Eene bejaarde Vrouw, om eene Dame optepassen, eene Slavin, zal de voorkeur hebben, gene dan de soodanige die met goede getuigschriften van hun karakter voorsien zyn, behoeven zich te melden.—Te bevragen by M. THALWITZER, St. Georgestraat.

BENOODIGD

Eene gezonde Min zonder Kind, te bevragen aan het Kantoor van dit Blad.

VERKOOPING VAN VEE, AAN DE RUST, NABY PALMIET RIVIER.

De Ondergeteekende zal per Publieke Vendutie op bovengem. plaats, op Vrydag den 1 Maart, het volgend Vee doen verkoopen.

1200 Hamels,
200 jonge Ooyen,
100 Kapaters,
150 Aanteelbokken,
26 extra vette Slagtossen,
3 nieuwe Wagens, en eene groote verscheidenheid andere artikelen.
P. J. GRUNDLINGH.

NB. Een goed glas Wyn zal worden verstrekt.

De Ondergeteekende zal in de Maand Maart aanstaande, ter Plaatse van den Heer DAVID HENDRIK DE VILLIERS Langeberg, publiek laten Verkoopen, 2000 Schapen, extra vet, de dag der Verkooping zal nader bepaald worden, bozengem. Schapen zullen volstrekt niet uit de hand verkocht worden, en een ruim crediet sal verleend worden.
Kaapstad den 15 Febr. 1833.
C. A. BRINK.

TE KOOP.

Eene kwantiteit extra geelhoute balken, ter lengte van 26 voeten, 6 by 8 en 6 by 10, duim dik.—Adres by
G. W. SPENGLER,
Loopstraat, No. 18.

Te KOOP.—Een Kapkar zonder veeren, sterk, hoog en breed, de prys billyk.—Adres No. 1, Kazernestraat, by de Houtkraal.

Aan Vrienden en Familien word bekend gemaakt, dat onse dierbare Moeder ELIZABETH GOOSEN, Weduwe van wylen den Heere CORNELIS VAN NIEKERK, op den 11 December is komen te overlyden, in den hoogen ouderdom van 92 jaren en 5 maanden.
Uit naam der gezameulyke Broeders en Zusters.
Hottentots Holland, den 13 Feb. 1833.
GERRIT VAN NIEKERK.

Overleden, op den 11 dezer, aan haar woonhuis in de Strandstraat myne geliefde zuster Johanna, weduwe van wylen den Hr. J. C. Truter, in den ouderdom van 50 jaren en 10 maanden, van welk smartelyk verlies ik by deze aan nabestaanden en vrienden kennis geef.
A. E. HANSSEN,
geboren Joubert.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD DEN 22 FEBRUARY 1833.

Door de aankomst van de "Hope" op den 4de December ll. uit Engeland vertrokken, zyn wy in staat gesteld onze lezers Extracten uit het Nieuwsblad "The Times" van den 1 Dec. voorteleggen, welke men in een ander gedeelte van dit Blad vinden zal; het blykt uit evengem. Blad ook, dat M. Dupin tot President en M. Etienne tot vice President van het Fransche Parlement zyn aangesteld. Men verwachtte, dat de Ministers nu eene gedecideerde meerderheid in de Kamers zouden hebben. Men zegt mede, dat er eenen aanslag tegen het leven van de Koning Louis Phillippe is gemaakt geworden, en dat de Koning van Pruissen gevaarlyk ziek was.

Origineele Correspondentie.

Aan den Editeur van "De Zuid-Afrikaan."

Aan den Editeur van "The South African Commercial Advertiser.

Kaapstad den 13 February 1833.

Uwe snoodheid als een staatkundige en uwe onbeschoftheid als een schryver, worden nu

redelyk wel, door de maatschappy waarin gy leeft op prys gesteld. De aart of het karakter van uwe bevatting of begrip blyft nu nog ter beoordeeling overig. Indien gy myne opinie zoudet vragen, dan zoude ik zeggen, dat gy een Man waart van een weinig snedigheid of listigheid, en van eene goede portie van informatie; doch zonder, veel bevattelykheid van verstand of geduldigen geest van onderzoek, dat vereischt wordt, om uitgebreide beschouwingen op moeyelyke en byeengevoegde kwestien te maken en te nemen:—en dat *of* uwe natuurlyke geaartheid, *of* de toestand, waarin gy lang verkeerd hebt, van dictatoriale uitboezemingen uittestorten, onbeteugeld en zonder bedwang door eenigen kragtdadig letterkundigen tegenstand, U misleid en in het denkbeeld heeft gebragt, dat gy onfeilbaar zyt, en dat niets, dat gy schryft naar dwaasheid en onbeschaamdheid rieken kan. Aldus, opgeblazen met hooge denkbeelden van U zelven en van hoogmoed, welke daaruit voortvloeit, schynen uwe schryvens my toe, van met eene wonderlyke waarheid, die geringheid of ondiepte van begrip, vermengd met eene dogmatische waanwysheid en aanspraakmaking, te vertonen, welke men zoo geregeld en onveranderlyk by gemeederen, of menschen van de klasse, waartoe gy behoort, aantreft.—Indien ik tyd had, en indien plaats het toeliet, dan bedrieg ik my merkelyk, wanneer ik niet, tot genoegen van alle Menschen, door eene overvloedige en nauwkeurige verwyzing naar uwe verschillende Editoriale voortbrengselen, kon bewyzen, hoe getrouwelyk en juist ik, uwe verstandelyke gelykenis, in al derzelver wezenlyke trekken heb afgeschilderd.—Voor het tegenwoordige zal ik my vergenoegen, om ter ondersteuning van de opinie welke ik van u geformeerd heb, te refereren naar het Inleidings-Artikel van den *Advertiser*, van den 6 dezer. Een meer ongerymd stuk van redenering, zoo als het my toeschynt,—en echter een met zulk eenen toon van gezag geschreven, als of het eene waarschouwing tegen de wetten der natuur zoude zyn, om het tegentespreken,—heb ik zelden, het zy onder het lezen het zy in de dagelyksche zamenleving ontmoet.—Uw oogmerk is om aantetoonen, dat de Kolonie nu in eenen bloeyenden staat is, en dat zy een aanmerkelyk goed veld oplevert voor het aanwenden van nieuwen arbeid en nieuw kapitaal.—Het is myn voornemen om U in uwen marsch of liever *groote schreden* tot die allerbelangrykste gevolgtrekkingen tegentegaan.—Voor dat ik echter te velde trek, moet ik acht geven op de lossing of afschieting van een uwer mortieren, op het einde van uwen veldslag.—Gy schynt te denken, dat het eene wonderbare uitvoering te weeg gebragt en een einde aan den oorlog heeft gemaakt.—Myn gevoelen is, dat het gesprongen is, en slechts U alleen getroffen en beseerd heeft. De mortier geladen met kruid op de pan en afgeschoten was deze:—Wanneer wy van den voorspoed van eene Kolonie spreken, dan moeten wy nooit *onbepaaldelyk* (absolutelyk) maar in *vergelyking* met den staat van andere spreken.—Indien ik soo bomproef ware tegen eenen Bombardier, zoo bedreven als gy zyt, dan zoude ik seggen, dat eene *vergelyking* met andere Kolonien, geheel en al vreemd is en met de zaak in kwestie niets te doen heeft.—Gy wordt verondersteld, *of* te slagen in aantetoonen, dat de *voortbrengende* klassen aan de Kaap, namelyk de Landbouw en diegenen die hunne voortbrengselen koopen, om die te verkoopen, *voorspoedig* zyn, met andere woorden, dat zy zoodanige pryzen krygen, waardoor zy in staat gesteld worden hunne werksaamheden en affaire te kunnen blyven voortzetten, en dat zy een billyk aandeel hebben in het genieten van de noodsakelykheden en aangenaamheden van het leven;—of gy feilt om dit aantetoonen—In het eerste geval, kunt gy wel den staat van andere Kolonien als niet "verwand met de saak" achterwege laten, in het laatste geval, sullen de Kolonisten u genen dank betuigen voor de soort van medelyden, welke gy over hun aan den dag legt, namelyk: dat ofschoon hun toestand slecht is, die van anderen nok slegter is. Het soude eene vreemde manier van vertroosting zyn, om aan een Volk, vernederd, om uitsluitelyk van aardappelen van eene slegte soort te leven, gekleed in oude vodden en wonende in vuile smerige hutten, te seggen, dat een ander volk van boombast gevoed wordende, naakt ging en in de open lucht leefde! Ik sal nu die stappen of schreden van u nagaan, welke tot het gelukkig tegenwoordige leidt, en tot dat nog veel aangenamer toekomende, waarin de oude en *nieuwe* Kolonisten moeten sien.

"De gulde dagen, vol van gulde daan voorsien,
Met vreugd en liefd', en die de waarheid hulde bien."

Een Correspondent vraagt u: Hoe kan de Kaapsche handel een bloeyende handel genoemd worden, daar de waarde van invoer zoo grootelyks de waarde van uitvoer overtreft? Wat of men ook al over deze vraag van eenen uwer naamlose Correspondenten (waarvan gy altyd soo velen by der hand hebt om over te beslakken) denken mag, er kan slechts, soo als ik my verbeeld, maar eene opinie syn, betrekkelyk de onvoldoendheid van uw antwoord als een *bewys* van de voorspoed en bloei van den Kaapschen Handel.

Ik soude met een ook, uwe verbeeldelyke gevallen van opgestapeld of ingesmokkeld geld en het buitengewoone crediet van de Koopheden alhier, als onwaardig om er notitie van te nemen kunnen overstappen. Gy schynt dit blootelyk te hebben opgezet of aangereed als een Haas op vasten avond, om er op neertezien." Een ieder, die bekend is met de eerstebeginselen van Staats Huishoudkunde, moet weten, dat goederen in geen land, *gedurende eenige lengte van tyd*, kunnen ingevoerd worden, zonder dat er voor betaald wordt. De wezentyke kwestie is of eene overtolligheid of exces van invoer, waarvoor betaald wordt op de wyse door u beschreven, als een *veilige* blyk kan worden beschouwd, van de duursame bloei en voorspoed van den handel alhier? Het is naar myne opinie volstrekt onmogelyk dat het antwoord hierop bevestigend soude kunnen syn. De Wissels op de Schatkist (Treasury) getrokken voor rekening der Troepen, die van verschillende artikelen van Kaapsche voortbrengzelen worden voorsien, syn niet alleen op eene verbazende wyse in bedragen afgenomen en verminderd, doch sullen naar alle waarschynelykheid nog meer afnemen en verminderen. Het effect van Hervorming in Engeland, en dit wel niet na soo eenen veraf zynde datum, sal volgens het algemeen denkbeeld syn, dat het niet alleen regtvaardiger, maar *goedkooper* is, om onze Kolonien liever met liefde dan vrees te regeren, en de militaire magt alhier, klein als deselve is, soude men in dat geval byna geheel en al kunnen missen. Eeven soo onse ker als een bron van aanvraag voor de Kaapsche Producten, syn de behoeften van de Indianen die herwaards komen voor hunne gesondheid. Verschillende omstandigheden kunnen te samen lopen en strekken, om desen bron van aanvraag te stoppen. Het is wel bekend, dat in de laatste jaren, niet minder dan drie Districten in Indien ontdekt syn, welke door derselver hooge situatien en liggingen koelder syn, dan de Kaap en een van welke, door derselver positien geschikt is voor de Invaliden van de drie Presidentschappen. Voorts, eene verandering van mode of smaak soude Indianen ook wel naar Van Diemens Land kunnen leiden, daarenboven heeft de besnoeying, met al hare "verfoeyelyke groote scharen" ook reeds Indien bereikt, soo als men sien kan uit de verminderde uitgaven van die Indianen, die nog herwaards komen. Wat aangaat de Wissels, getrokken op Zendelings Genootschappen, door hunne Agenten alhier; het soude van belang geweest zyn, indien gy ons bekend gemaakt hadt, hoe veel er op die wyse is getrokken, voor welke gedane diensten en tot welke oogmerken en bedoelingen aangewend? Ik ben een van die genen die wesenlyk en opregtelyk twyfelt, of de goede menschen in Engeland, die voor de Zendelings Genootschappen inschryven, den voortgang van verlichte philantropie niet veel meer vertragen, dan bespoedigen. Nogthans zal de misleiding (zoo het eene misleiding is.) in het Moederland waarschynelyk lang genoeg duren, wanneer sulke menschen als gy zelve en de schryver van *de Researches*, die uit het tegenwoordig systema sulke substantieele voordeelen trekken, voortgaan om veel invloed over hunne Landslieden uitteoefenen. Doch wanneer men het wel nagaat, van welk belang is de balans van den handel, wanneer men den voorspoed van de Kaap te weten krygen of met sekerheid daarstellen wil?—De invoer en uitvoer mogen met elkanderen balanceeren, en de Kolonie kan al of *niet* voorspoedig zyn: de invoer moge den uitvoer, en de Kolonie kan al of *niet* voorspoedig syn. Wat kan nu met waarheid als eene behoorlyke proef of toets van voorspoed beschouwd worden? Gy schynt de noodsakelykheid van sulk eene kwestie te begrypen, want gy vraagt: "of de Kolonisten door dese voordeelige balans van handel ryk worden?" Op deze vraag sal ik antwoorden, dat geen mensch, die de betrekking bekleedt, als "Publicke Leermeester," en verlangende dat men acht op hem slaan zal, ooit een meer, geheel en al, ongerymd en een meer diep onkundig of dom antwoord heeft gegeven, dan dat hetwelk gy gegeven hebt. Gy schynt grondbeginselen, die duidelyk verschillend van elkanderen syn, met elkanderen te vermengen of te verwarren, en op eene belagchelyke wyse daadzaken verkeerdelyk toetepassen.

Ten 1ste betrekkelyk uwe vermenging of verwarring van grondbeginselen. Uit uwe lange praal van woorden, om aantetoonen, dat het gevestigd kapitaal en voortbrengsel der Kolonie toegenomen syn, schynt gy te beweren en staande te houden, dat eene toeneeming van het voortbrengsel in het *ruuwe* of *gros*, op zich selve een bewys is van den bloei en voorspoed van eene Colonie; waarom soudet gy anders soo met nadruk daarop blyven stilstaan? Onder sekere omstandigheden souden de toeneeming van het voortbrengsel in het gros en de voorspoed van een Land, een en hetzelfde zyn. Wanneer dit voortbrengsel in het gros byvoorbeeld bestond uit eene groote *verscheidenheid* van de Artikelen, soowel ruw als bewerkt, die bydragen tot het bestaan, genugte en genot der Menschen, dan soude de voortduurende toeneeming van den grooten voorraad sekerlyk nationale voorspoed daarstellen.—Doch in een land waar slechts weinige landbouwkundige produkten de *eenigste* rykdom of schat syn; in sulk een land (en sulk land is de Kaap de Goede Hoop), moet gy, wanneer gy met sekerheid den voorspoed van de voortbrengers van schatten te weten wilt krygen, weten, wat of de *opbrengsten* over het algemeen syn en niet in eenige gevallen, van hen, die in het voortbrengen geemployeerd syn. Nadat men alle uitleggen of uitgaven by wyze van arbeid, belastingen, erfpacht, en wagenvracht naar de Markt afrekt, wat laat dan het overschot (surplus) overig aan den besitter over de produkten *over het algemeen*, welke zelfs ofschoon van buitenlandsch komende, even soo noodzakelykheid voor de genoegens en gemakken van sich selve en huisgesin syn, als de spyse die hy eet, of het huis waarin hy woont? Voor dat ik dese *proef* toepasse, om den tegenwoordigen staat, of de toekomende vooruitsigten deser Kolonie te ontdekken neem ik de vryheid, om te refereren naar het gene ik beschouw, als de aller dwaaste verkeerde toepassingen van daadsaken aan uwen kant. Gy zegt dat, in de laatste 20 jaren, een groot getal gebouwen, directelyk met den handel der Kolonie in verband staande, soo wel in de stad als buiten syn gebouwd geworden. Wanneer men dit al voor waar aannemen wil, dan bewyst dit nog niets betrekkelyk den tegenwoordigen staat of toekomende vooruitsigten van den Kaapschen Handel. In den tyd van 20 jaren kan een handel, bestaande uit landbouwkundige produkten in aanwesen gebragt worden, bloeyen en vervallen.—Worden er thans gebouwen soo als die waarvan gy spreekt, gebouwd? Zoo geheel verschillend is de daadzaak, dat de huur van Pakhuisen 50 pCt. gedaald is. Voorts moeten wy wel op onse hoede syn, om geen partydige geschreeuw of levenmakery, en zelfs voorspoed in de Kaapstad, te verwarren met algemeene voorspoed. Kaapstad is de setel van het Gouvernement, en bygevolg de residentie van de voornaamste Ambtenaren; het is de setel van het Hooge Geregtshof; het is de standplaats van de voornaamste militaire magt; het is de plaats waar tydelyke vreemdelingen en ryzigers in het land hunne kwartieren nemen; en het is het Halfweg-Huis voor die genen, die den Koophandel van de Oost en West bestieren. Wanneer dus ergens activiteit en gedeeltelyk voorspoed heerscht, dan moet het in de Kaapstad en derzelver nabyheid syn. Wanneer men dese overwegingen gestadiglyk in aanmerking houdt, dan kan ik voortgaan om zeer kortelyk, te ondersoeken, wat of de tegenwoordige, en wat of de waarschynelyke toekomende voorspoed van de Kolonie is en syn sal? Hier moeten wy *pryzen* als onzen leidsman nemen. Het is buiten twyfel waar, zoo als gy ons onnodiglyk bekend maakt, dat "goud en silver geen voedsel nog kleeding zyn;" doch goud en zilver soo lang als sy continueeren, om over de geheele wereld in aanvrage te syn, sullen derselver bezitters overvloedig voedsel en deksel besorgen. De geld waarde derhalve van Kaapsche producten, is een seer goede maatstaf van de hoeveelheid van andere producten, waarover de Kaapsche voortbrengers kunnen beschikken. De groote artikelen van uitvoer van de Kaap zyn Graan en Wyn. 1. Wat het graan aangaat. Wanneer wy weten willen of de prys van graan de Boeren over het algemeen beloont, dan moeten wy hen buiten besoeken, en onze beschouwing niet tot een klein getal bepalen, die goed land, digt by de stads markt bebouwen. Wat is de wesenlyke staat of toestand van de klasse *over het algemeen?* Gaa in hunne huizen, zie hunne kleeding, meubelen en selfs voedsel, dat niet het onmiddelyke voortbrengsel van hunne plaatsen is, en wanneer, na een sorgvuldig en uitgebreide beschouwing en oversiening van deze soort, iemand hen voorspoedig noemen kan, dan is hy buiten den invloed der rede. Ik weet een voorbeeld van eenen sterken, activen, werkzamen en nugteren Engelsche werkman; en dat nog onlangs, die selfs van de meer gegoede klasse van Boeren in de Buiten Districten niet meer dan 5 Rds. of 7 shillings en 6 pence en syn voedsel, sonder een enkel artikel van kleeding kon krygen! Het is eene volstrekte verspilling van woorden, om te bewysen, dat Boeren algemeen met armoede getroffen worden. Is het waarheid of niet, dat het Gouvernement genoodzaakt is geweest, om er ote achterstallen van belastingen in de verschillende districten te schenken of te remitteren, uit de onwillige overtuiging, dat de menschen volstrektelyk buiten staat zyn dezelve te betalen? Welk een onkundig of onbeschaamd en oneerlyk man moet gy dan syn, om met zoodanige daadsaken als dese die u in het aangesicht staren, den voorspoed van de Kaap voorttepredikenl Wanneer dit de tegenwoordige staat van de Graanbouwers, over het algemeen, is wat een droevig vooruitsicht levert dan niet de toekomst op! Graan is hoofdsakelyk op deszelfs tegenwoordigen prys gehouden, door het bedragen dat naar Engeland is versonden geworden. Nu weten wy allen het, hoe onwaarschynelyk het is, dat de tegenwoordige Koornwetten in Engeland lang duren zullen; en echter moeten wy erkennen, dat met iets, dat naar eenen vryen handel in graan gelykt, de Kaapsche Bouwers voor geen oogenblik met de Koornbouwers in Europa kunnen wedyveren. De Wynhandel, dit moet zelfs gy erkennen, is in den allerbeklagenswaardigsten toestand. Op dit onderwerp zegt gy, "dit kan niet lang duren, daar geen boer een legger wyn voor desen prys maken, en van eenigen afstand naar de markt kan brengen." Gy moet met dese aanmerking meenen, dat eene vermindering in den toevoer, den prys van het overige sal doen toenemen. Wanneer dit waar zy, dan is dit eene droevige vertroosting voor die genen die uit den handel gedrongen worden; voor die genen, die van hunne Wynstokken brandhout maken moeten, en die hunne stukvaten in waschbalies moeten doen verkeeren! Doch het is in genen deele volstrektelyk waar. Het hangt van omstandigheden af, of eene vermindering van toevoer de prys van een artikel sal doen rysen. Wanneer byvoorbeeld, het zy uit vooroordeel of eenige andere oorsaak, in Engeland een wansmaak voor onze Kaapsche wyn ontstaan is, dan kan het wel gebeuren, dat de hoeveelheid naar de markt gebragt, verminderen sal, sonder eene daarmede corresponderende rysing van den prys. En, ofschoon al eene rysing plaats mogte hebben, soo ben ik voor my ten volle verzekerd, dat door de groote gemakkelykheid die er bestaat, om wyn tot eene onbepaalde uitgebreidheid te bouwen, en door de moeyelykheid van *eenig* artikel voorttebrengen, dat goed of redelyk betaald zal worden, de wynhandel soo wel als elk ander tak, op eenen zeer lagen eb zal voortduren. Een land dat geheel en al sonder manufacturen (Fabrieken) is, en sonder eenige *byzondere* voortbrengzelen van den grond, dat in groote en geregelde aanvraag buitenlandsch is, is gedoemd, ten sy het eenen uitgebreiden vervoer handel kan verkrygen. Ik vrees voor eene voortdurende armoede. Ik wenschte dat het anders ware. Geen mensch soude meer hartelyk verblyd syn dan ik, wanneer ik vinden mogt, dat ik in myne voorseggingen my bedrogen heb, of dat myne verwachtingen onnaauwkeurig syn; wanneer dezelve echter wel gegrond syn, dan is het niet meer dan regt, dat de waarheid terselfder tyd gezegd wordt. Uw bedrieglyk voorstel, ofschoon het den nadenkenden en verstandigen niet kan misleiden, zoude den niet nadenkenden voor eenen tyd kunnen bedriegen; en het is om dese reden soo wel als om uwe talenten volgens de regte waarde te schatten, dat ik de moeite genomen heb, om uwe kwaksalvery ten toon te steilen.

Ik heb op het ogenblik de *Advertiser* van heden gezien, en wanneer er plaats was, soude ik het gene harde saak gevonden hebben, om aantetonen, dat uwe redenering over staatshuishoudkunde in dat Blad, wanneer het al erger soude kunnen syn, nog ongerymder is, dan die welke ik nu vergruisd heb. Uwe *vardigheid* erken ik als die van den "Domine," en uwe vertoning of schyn van Godsdienst beschouw ik als dien van den "Phariseer." Ik ben, enz.

Een Openhartige Engelschman.

Kaapstad den 16 February 1833.

Mynheer!—Met groote aandoening heb ik het Inleidings Artikel, in het Woensdag Blad (13 deser) van uwen tydgenoot gezien. Wat stelt dese van syn verstand beroofde man, sich voor, door met dese vuile taal voorttegaan, welke hy ten volle overtuigd moet syn, seer nadeelig te zyn voor de Kolonisten, die hem brood hebben gegeven, en selfs voor zyne aanhangers, die sien dat de uitslag eene ongelukkige vervreemding der Kolonisten van hunne Europische Landslieden syn sal; tot uit den wegruiming waarvan, jaren vereischt sullen worden,—wie kan dit aanmoedigen? wie kan dit ondersteunen? in de samenleving hooren wy sulks algemeen verwerpen, nogthans moet het eene kleine party goedkeurders hebben, die over die ellendige aanvallen glimlagchen en wier gemoederen gene voldoening vinden, dan in kwaadaardigheid.—In de doorlesing van de Engelsche Nieuwsbladen, zal men eene genoegsame verdediging voor de Kolonisten vinden;—Is de wettigheid der Order in Raade niet in het Parlement in twyfel getrokken, en is er op die objectie eenig voldoend antwoord gegeven?—Weten wy niet, dat het verdedigbaar is, om sich tegen eene onwettige Order te versetten? Hebben wy het geval van Campbel en Hall, niet voor ons, om ons aantetoonen, dat tegenstand tegen eene onwettige Order in Raade met goed gevolg ondersteund kan worden? Dit bewyst ten minste, dat eene Order in Raade geen onfeilbaar document is. Wat dan, is er in het gedrag der Kolonisten om dit geweld te doen ontstaan? Zy hebben krachtdadiglyk en stellig hunne verachting uitgedrukt over eene Order in Raade, welke berekend was om hen te ruineren, en om al de bebouwde gedeelten der Kolonie in eenen woestyn te veranderen. Het is geheel dwaas om dese kwestie in betrekking met de Kolonie in hetselfde daglicht te beschouwen, waarin, dezelve selfs in andere Volkplantingen mag worden beschouwd. Waar zyn de woonplaatsen en bebouwde landen in andere landen zoo uit een verspreid en op soo eenen verren afstand van elkanderen gelegen, als sy in dese syn? Welke Kolonie is soo uitgebreid? waar is de bevolking soo klein? Indien de slaven van de bepalingen waaronder de wet hen geplaatst heeft, bevreid worden, kunnen sy niet door vryen arbeid vervangen worden, vrye arbeiders willen niet in de binnenlanden gaan, sy willen niet uit de nabyheid der stad vertrekken, alwaar in hun tegenwoordig beperkt getal, zy soo veel werk verkrygen als hun instaat stelt, om na twee dagen werks de overige vyf in ledig en ongebondenheid doortebrengen. De daadzaak staart ons in het aangesigt en deselve kan alleen door schaamtelooze bedriegers ontkent worden. Weten wy niet, dat de Hottentotten swerven, en sonder te werken voedsel genoeg vinden voor hun dagelyksch onderhoud? Is het dan niet klaarblykelyk, dat deze Order, welke de wetten, die tot op desen tyd van kracht syn, soo aanmerkelyk verswakt en de nieuwe regulatien, welke den slaaf van 's meesters heerschappy bevryden, gedurende meer dan de helfte van de 24 uren (en hoe veel werk moet er niet noodsakelyk 's nachts en 's avonds verrigt worden,) niet alleen ontroering moeten te weeg brengen by de landbouwers, die het vooruitsigt van eenen minderen oogst hebben, maar ook

by den gebruiker die eene schaarsheid moet te gemoet zien, welke door zyne afgeiegenheid van eene vreemde markt noodlottig worden kan?

En omdat deze tastbare bezwaren een billyk alarm te weeg brengen, en dat een billyk alarm zich in gemor en eene krachtdadige remonstrantie wil uiten, zyn de geruineerde Kolonisten onderhevig aan de bitterheid en kwaadaardigheid van eenen huurling, die zonder principe is! Instede van de verbitterde gevoelens der genen tot bedaring te brengen, die in den uitslag der maatregelen zoo een groot belang hebben, en die de verwoesting van Jamaica voor hunne oogen hebben, alwaar de zwarten, eigendom tot een bedragen van £2,000000 hebben verwoest, zyn zy daarentegen aan berisping en verachting onderworpen! Zy worden van trouwloosheid beschuldigd, als monsters van woestheid voorgesteld! en als dom en onwetend aan belagching blootgesteld. Maar zoo min verdienen zy dese namen, dat het der moeite waardig is, om hun gedrag met dat van andere Koloniën te vergelyken. Hebben onze Regters de vierschaar, zoo als in Trinidad gebeurd is, verlaten, om niet gedwongen te zyn, aan deze onwettige en beledigende Order effect te geven? Heeft onze Raad tegen de wettigheid der maatregel geprotesteerd, als gegrondvest op de regten der inwoners, aan hen by de capitulatie geguarandeerd, zoo als de Raad van Regering te Demerara gedaan heeft? Heeft de Senaat, gelyk te Bahamas, den Gouverneur berigt, dat zoo lang als zy het bestier des Gouvernements in handen zou houden, zy de behoorlykheid der maatregel niet eens in overweging zouden nemen? Helaas! zelfs deze schaduw heeft onze Senaat over het hoofd gezien, en wy hebben gene middelen om door zulk een kanaal te remonstreeren, en indien wy dezelve hadden, zouden wy ons niet geneigd of geregtigd gevoelen, om zulk eene reden optegeven. Hebben wy het Gouvernement tegenstand geboden, gelyk de Kolonisten te Mauritius gedaan hebben, en de authoriteiten voorgeschreven, hoe ver zy gaan zouden? en wat wy onsen Gouverneur al dan niet zouden toelaten te doen? Hebben wy eenen Procureur Generaal weggezonden, en op zyn vertrek naar Europa aangedrongen? Geen een dezer dingen is alhier gebeurd of beraadslaagd. De Order is zonder onschuldiging alhier gepromulgeerd, en is, ofschoon met hartseer, echter met stille lydzaamheid ontvangen. Waarom moeten wy dan belasterd worden, zoo als wy gedaan zyn geworden? Men zegt, dat onze Gouverneur op het punt staat ons te verlaten, indien dit gerucht waar zy, dan zal de billyke vordering welke hy aan zyne Meesters voorhouden zal, zyn, dat hy onder al de Britsche Gouverneurs in de Koloniën de eenigste is, die de maatregel er door gekregen heeft! En wy moeten het hooren, dat dit lydend volk trouwloos is! Is dit niet de weg om het volk trouwloos te maken? En is het niet in de mogelykheid indien niet in de waarschynlykheid der dingen gelegen, dat deze plaats, op eenen ver afsynden tyd door eenen vreemden vyand kan worden aangevallen, en zoude het dus niet verstandig gehandeld zyn, om te trachten ons vrienden, instede van vyanden binnen de Kolonie te verwerven, om tegen zulke eene mogelykheid te voorzien?

Wie zouden by zulk een ommekeer van zaken de verliesers zyn? Niet de oude Kolonisten in eene groote mate, maar de Settlers in de Kaapstad, de Kooplieden en hunne Agenten in Engeland. Men maakt ons op eene zegepralende wyze bekend, met de waarde van Britsche goederen in deze Kolonie ingevoerd, wy hooren het met genoegen, want wy weten hoe zulke invoeren onze Kolonie bevoordeelen, maar daar wy dit weten, weten wy ook, dat byaldien eenige omstandigheid, die uitvoer doet ophouden, de armoede dergenen groot zyn zal, velen van welke op eene ondankbare wyze de klanten beledigen, wier werk hunne welvaart is. Het is tyd, dat deze aanvallen op de Kolonisten een einde nemen, het publiek is deselve moede, laten beide partyen voor het toekomende stil zyn, over dit teeder, doch, onuitputtelyk onderwerp, deze is de eenige weg om de vrede te herstellen. De Kolonisten zyn bedaard, zy zien dat niettegenstaande de donkere kleuren, waarin hun vyand hunne bedryven heeft afgeschilderd, het Gouvernement in het Moederland overtuigd van het inpolitieke van deszelfs eigene maatregel, deszelfs ongerymdheid langzamerhand matigt, en de Kolonisten weten, dat hunne pogingen eeniger mate hebben bygedragen tot deze heilzame veranderingen, en ziende dat er eenige acht op hunne remonstrantien geslagen wordt, zullen zy zich aan hetgeen onvermydelyk is, onderwerpen, maar zy zullen niet zonder gemor en eene sterke representatie hunne berooving verder zien voeren.

Ik ben, enz.
ENGELSCHMAN.

Graaff-Reinet den 2 February 1833.

MYNHEER!

By het oversien der Kolommen van uw uitmuntend Blad, van hetwelk ik een bestendige lezer ben, gevoelde ik een walg by de doorlezing eens briefs aan U door eenen Burger van deze stad geadresseerd, een verslag gevende van den moord, welke onlangs alhier gepleegd is. Het gemoed van dezen persoon schynt vervuld te zyn met donkere verbeeldingen van over het hoofd hangende gevaren en onheilen, en daar eenige zyner opgaven ongegrond zyn, bysonder met betrekking tot de wanorde welke in deze Stad en in dit Distrikt heerscht, zoo denk ik het behoorlyk, dat dezelve wederlegd moeten worden. Ik ben alhier sedert een aantal jaren woonachtig geweest en eerst mede in andere gedeelten der Kolonie, en zoo ver als myne opmerking zich heeft uitgestrekt, ben ik geleid geworden, deze stad te beschouwen als uitmuntend voor de ordentelykheid, orde en bedaardheid harer inwoners, en niettegenstaande de beweringen van eenen Burger, ben ik van oordeel, dat er in geen deel der Kolonie in evenredigheid van de grootte der bevolking zoo min misdaden gepleegd worden, als te Graaff-Reinet. Gedurende de laatste 8 jaren heb ik slechts van 3 moorden gehoord, welke binnen deze stad gepleegd zyn, en slechts van drie bewoonde huizen welke opengebroken zyn. En andere daden van huisbraak in aanmerking nemende, welk bestaan hebben in het openbreken van cantienes en slagterswinkels, hebben niet meer dan 6 of 7 gevallen gedurende den opgemelden tyd, in het geheel plaats gevonden. Maar ik wensch uwe lezers in het kort te wyzen op eenige der nietsbeduidendheden van hem die sich een Burger onderteekent. „de een moord na den ander, segt hy „vindt er in dit Distrikt plaats. (zy moeten volgens orde plaats vinden, de een na den ander, ten zy twee of meer op den zelfden tyd zouden plaats vinden en zy zullen by voortduring plaats vinden zoo lang als dit Distrikt bewoond zal blyven). niemand is veilig! (van zyn leven, indien iemand dit ware, zoude hy niet behoeven te vrezen voor de Cholera en de Doctors). „Al om den 10den nacht ten minste, hooren wy, dat het huis van dezen of genen opengebroken is." (Deze dosis is te sterk om ingezwelgd te worden) en ik geloof dat ieder huisbreker een moordenaar is (En wat denkt de Burger van zynen vriend den Heer Brown, die om het leven van eene *zwarte Hottentottin* zoo weinig schynt te geven, dat hy na eene voor zyne deur dood geslagen te zien, niet dadelyk geneeskundige hulp inroept, ofschoon de Distrikts Doctor binnen 25 schreden van de plaats woont, of eenige hulp aan de stervende vrouw aanbiedt, maar toelaat dat zy weggesleept wordt, eenige weinige schreden van de straat van daan en haar daar gelaten, en in haar bloed onder een bosch heeft laten verstyven, zonder sich te vermoeyelyken om te weten te komen, of zy al dan niet waarlyk dood was, of de zaak aan de authoriteiten aantegeven! Het doode ligchaam is op den volgenden morgen door anderen by toeval gevonden geworden, en hiervan dadelyk aangifte gedaan. Indien iemand zyn evenmensch niet als zichzelven bemint, verklaart de wet van God dat hy een *Moordenaar* is.) „myn eigen huis is twee maal opengebroken." (Dit maakt ons bekend wie de „nietsbeduidende" Burger is. Hy moet by die gelegenheden niet te huis geweest zyn, want daar zyn huis buitengemeen klein is, zoude hy indien hy er *in* geweest ware het minste geritsel in eenig gedeelte van hetzelve gehoord hebben) „en eigendom weg genomen." (Wanneer dieven eenig eigendom kunnen vinden om weg te nemen, doen zy zulks over het algemeen, maar al het eigendom dat by eene dezer gelegenheden is weggenomen, was volgens des Burgers eigen rapport, *een oud geweer*, in de dagen van Koningin Anna, vervaardigd en ofschoon dit moge toeschynen voor den Burger een gewigtig verlies te zyn geweest, die ons berigt, dat hy bevreesd is vermoord te worden, is hetzelfde geweer nogthans naderhand door hemzelven in het huis van eenen nabuur gevonden, aan een van wiens apprenticen hy hetzelve geleend had, voordat zyn huis opengebroken was, om hier niet te vermelden dat hy nog een ander geweer heeft dat in orde is, en hetwelk hy altoos met sich mede neemt, wanneer hy naar zyn buitenverblyf gaat, met het voornemen om daar te slapen). „nogthans zyn de overtreders niet teregt gesteld." Indien de Burger de overtreder kent, behoorde hy de Policie er zonder uitstel kennis van te geven, maar indien zy noch aan hem noch aan iemand anders bekend zyn, kunnen zy niet teregt gesteld worden.

Ik zal uit velen, alleenlyk van eene andere nietsbeduidendheid van dezen schryver kennis nemen, 'Evert' zegt hy, 'is niet geapprehendeerd.' (Dat is op den dag waarop het doode ligchaam gevonden is, want de Burger heeft zynen brief op dien dag geschreven, en men kon niet verwachten, dat de moordenaar zoo spoedig zou worden gevonden, toen er 12 of 15 uren verlopen waren, voor dat het geval wierd aangegeven, in welken tyd hy zyne biesen kon pakken.) 'en zal waarschynlyk nimmer' welk een nilskieken is deze Burger!—Sedert ik zynen brief gelesen had, heb ik naar de apprehensie van Evert onderzoek gedaan, en vernomen, dat deselve op den 27ste heeft plaats gevonden. Hy had sich gedurende de twee verlopene dagen na dat de moord aangegeven was, in de bergen verscholen.

De Burger legt genen blaam op eenig persoon in dit District in dienst. Of zyne smaadrede in dit geval betengeld is geworden door een gevoel van regtvaardigheid voor onze waardige beambten, of alleenlyk door voorsigtige overwegingen, is aan hemzelven best bekend, ik zal hem niet vooroordeelen, maar daar zyn lof alleenlyk onkennend is, denk ik, dat ik het aan deze Heeren verschuldigd ben, myne overtuiging te vermelden, dat deze Heeren in de volbrenging hunner respectieve officieele pligten onvermoeid zyn, en te regt geacht worden, door de welgezinde Inwoners.

Ik ben, enz.
EEN INWONER.

CLANWILLIAM.

Mynheer.—Ik heb onlangs in een Nieuwsblad, een paragraaf opgemerkt, welke geschikt is om vele ervaren, maar onbehoedzame lesers te misleiden, omtrent den tegenwoordigen vooruitgaanden staat der Hottentoten, in den weg van beschaving. Waarlyk hunne geraking tot dien staat is snel, maar tot welk einde wenden deze misleide schepsels, deze onluikende tot het Christendom bekeerde vermogens aan? is het om God te leeren vreezen, en den Koning te eeren, hunne Meesters getrouwlyk te dienen en te gehoorzamen, en waardige Leden der Kerk te zyn, tot welke de Zendelingen hun leeren, dat zy behooren? Of is het niet liever om te leeren stelen, wegteloopen, dronkaards te zyn, ja, om zelfs eene verbazende onbeschaamdheid tegen hunne Meesters en beteren aan den dag te leggen. Zoodanig Mynheer, is de toestand van deze misleide schepsels op den huidigen dag. Eenige weinige jaren geleden waren zy leersaam, yverig en eerlyk, zaken van waarde konden ten onder hun bereik gelaten worden, zonder vrees, dat dezelve gestolen souden worden, maar nu is de zaak omgekeert, want nu moet men zyn eigendom, of in zyne sak dragen, of hetzelve in zyne kist sluiten. Indien men vergeten mogt zyne deur te sluiten, wanneer men naar een nabygelegen huis gaat, om eenige minuten met zynen nabuur doortebrengen, dien men geleerd wordt als zichzelven te beminnen, kan men huiswaards treden om de gevolgen eener verhaaste beschaving, te aanschouwen. Indien men nu een dezer zieneloose schepsels huurt, kan men de beledigendste taal verwachten, welke onze beteren ons niet eens durven toevoegen. Of wanneer gy op eenen avond angstvallig naar de aankomst van uwe kudde wacht, door eerlyke en volhardende vlyt byeenvergaderd kunt gy tot uwe akelige teleurstelling vernemen, dat uwe Veewachter misschien weggelopen is, een gedeelte met zich mede genomen, en het overig gedeelte aan de genade van andere dieven van welke er te veel zyn, heeft overgelaten. Wat is hiervan de oorsaak Mynheer? de rede is opvallend. Worden zy niet geleerd om zonder Europesche bystand te leven, hetgeen voor hen natuurlyk onmogelyk is. Zy denken dat zy zoo goed als 'Christenmensch' en vrye Burgers zyn. Wat kan redres zyn, in zulke gevallen van diefstal en desertie? Gy moet trachten hen gevangen te krygen. Mogelyk wordt hy naar Worcester gezonden, en ligt gestraft of misschien veroorzaakt eenige fout in de acte van beschuldiging zyn ontslag. Gy kunt dan huiswaard gaan met de groote voldoening, dat hy in de handen der policie dienaren geweest is, dat gy uw paard byna tot een geraamte gereden hebt, en dat gy wederom naar (in eene grootere mate) door eenen by overhaasting beschaafden dief en wegloper gekweld wordt.

Ik ben, enz.
EEN OPMERKER.

DEN HAAG, NOV. 21.

Tweede Kamer der Staten Generaal.

Eene Koninglyke Bootschap, met een ontwerp van wet om de landmagt opteroepen, wierd opgelezen, dezelve luidde als volgt:

„By de opening uwer zitting in 1830 kondigden wy aan, dat de landmagt in gereedheid was.

„De geestdrift met welke onze uitnoodiging tot eene vrywillige wapening beantwoord werd, en het Vaderlandslievend gevoel, dat aan den dag gelegd is, zoowel door de eerste afdeeling der Schuttery als door de Zee- en Landmagt, heeft ons in staat gesteld, om het gebruik van deze verdere ringe uittestellen, tot het oogenblik, waarop grootere gevaren ons geboorteland souden bedreigen.

„De Goddelyke Voorzienigheid heeft toegelaten, dat dit oogenblik thans gekomen is.

„Onze Koopvaardyschepen zyn in de havens van Engeland en Frankryk onder „Embargo" geplaatst, en werden daar [illegible] dier Mogendheden, welke op onze kosten kruisen, vermeesterd. Een sterk Fransch leger is binnen gerukt, met het bekend voornemen, om het Citadel van Antwerpen aan te vallen. Dit leger zal dus in eene positie naby ons land zyn, hetwelk lang door de gewapende magt van Belgie bedreigd is geworden.

De gevolgen van dese gebeurtenissen syn onseker, maar de Zonen van oud Holland, die zich in dese laatste tyden hunne voortgangers waardig betoond hebben, behooren voor alle mogelyke gevolgen bereid te zyn, en hadden een regt te vorderen, dat alles gedaan moest worden, wat door de nationale instellingen voor de verdediging des lands, voorgeschreven wordt.

Onze besluiten van den 17 November en die van dezen dag, hebben hierin voorzien. Derzelver doelwit is, om de 1ste en 2de Afdeelingen der Schuttery opteroepen, alsmede de wapening der geheele Natie. Deselve roepen de landmagt op

„Wy vertrouwen op uwe vaderlandslievende medewerking en bevelen Ul. aan de bescherming Gods.

Den Haag den 25 November WILLEM.

ONTWERP VAN WET.

Wy Willem, enz. In overweging nemende, dat de verschyning der Fransche en Engelsche Vloten op onze kusten en de intogt van een Fransch Leger in Belgie, het nodig maakt, om de landmagt opteroepen ter verdediging onzer landpalen.

Dat volgens Art. 79 van de wet van 11 April 1827, de verdere maatregelen betrekkelyk dese oproeping in vereeniging met de Staten Generaa, moeten worden genomen.

Met advies van onsen Staatsraad en met de toestemming der Staten Generaal, gelasten wy, dat de Landmagt zal bestaan uit alle mannen die in staat syn de wapenen te dragen, die niet reeds in persoon in de armee of marine, de nationale militie of schuttery, dan wel in eenig Corps vrywilligers met onse toestemming geformeerd, zich bevinden, en die de jaren van 19 te boven gekomen, en onder de 50 jaren oud syn.

2. De dienst van de Landmagt is gene uitsondering om in de militie of schuttery te dienen, noch eenige hinderpaal voor verbintenissen voor eenen bepaalden tyd, het zy persoonlyk of als substituut, in de armee of marine, of in eenig Corps vrywilligers door ons goedgekeurd.

3. De volgende zyn uitgesloten.

1. Personen die door siekte of ligchamelyke zwakheid ongeschikt syn.
2. De geestelykheid van alle gezindheden.
3. Gelicencieerde lootsen aan de monden der rivieren.

Nov. 27 Berigten van Liefkenshoek van den 23ste zeggen, dat de Dyk in de nabyheid der Vesting doorgestoken is, na twee uren arbeid, voor dat de Franschen het bemerkten. Omtrent 8 in den morgen zag men 5 man ruitery, waaronder een officier met 100 mannen voetvolk naar de Dyk marcheeren. Het ruitery volk kwam naar de Dyk, om te zien, wat ons volk gedaan had, waarop onze kanonneerboot gestationeerd om het werk te dekken, een zes ponder afschoot, waardoor 1 man gedood en twee paarden gekwetst werden, de anderen gingen op de vlugt en het voetvolk retireerde mede spoedig. Tot 7 uren in den morgen van den 24ste was de vyand niet weder verschenen. Het water liep snel door de opening en het Landvolk haasteden zich, om hun eigendom te verzekeren.

Op Zaturdag is het afschieten van zwaar geschut op zee, weder te Vlissingen gehoord.

Breda, 25 *Nov.*—Een Fransche Deserteur, van het Regement van den Hertog van Orleans, is alhier op gisteren van Capelle aangekomen, en op heden een Onderofficier van het 23 Regement linie troepen. Zy klaagden over de vermoeyende en lange marschen, die zy verpligt syn geweest, te maken, over eene slechte behandeling van de inwoners van Belgie, enz

Den Haag, 25 *Nov.*—Op den 22 syn 400 Franschen, (voetvolk.) te Sandvliet aangekomen, en 200 te Berendrecht, Er syn 3000 te Camphout, 1000 te Niemoor, en 4000 te Capelle.

De Belgen zyn te Turnhout door de Franschen afgelost.

Breda, 26 *Nov.*—Wy vernemen dat er orders gegeven zyn, om het land in den omtrek van Steenbergen, onder water te zetten.

Antwerpen, 27 *Nov*—Gisteren hebben Maarschalk Gerard, de Hertog van Orleans, en de Generaals Neigne en Haxo, behalven andere Officieren van de eerste rang, eene lange Conferentie te Bergen gehouden, omtrent den aanvang der belegering. Het schynt dat de Franschen hun vuur op het Citadel zullen openen met 11 batteryen, (elke battery heeft 6 vier en twintig ponders.) achter deze batteryen sullen 40 mortieren worden geplaatst.

De Officieren der Artillerie denken niet, dat het Citadel instaat syn zal, om hun vuur langer dan 8 uren te weerstaan. De Officieren der Engeneers komen met hen niet overeen en denken, dat de sterkte van het Citadel eenen veel langeren tyd zal vereischen. De volgende zyn de brigaden voor de belegering bestemd: Die van Orleans, Dencourt, Zoepsel en Rapatel. Het is niet onwaarschynlyk, dat de brigaden van Sebastiani mede sal worden opgeroepen Elk deser brigaden sullen hunne *tour de tranchée* hebben.

Ik kan u bykans de versekering geven, dat de Engeneers op heden avond met het openen der loopgraven eenen aanvang zullen maken. Zy zouden gisteren avond begonnen syn, maar het is wederom uitgesteld. Er heerscht echter de grootste activiteit, en de troepen hebben order om heden avond te 5 uren onder de wapenen te syn, zoo dat wy, indien zy werkelyk beginnen, kunnen verwachten, het gebulder des geschuts op heden avond te zullen hooren.

Sedert eenigen tyd geleden zyn de Hollanders druk bezig geweest om een oude Schuur te [illegible], en het ben voor de inwoners eene zeer sterke hooge battery ontdekt, welke met 9 of 10 stukken bezet is. Een gevolge hiervan zyn de Belgische Engineurs sedert Zaturdag besig geweest om juist tegen over dezelve aan de Kaai eene sterke battery opterigten, om aan die, welke de Hollanders gemaakt hebben tegenstand te kunnen bieden Ik heb u bovenstaande als de eenige informatie welke ik bekomen kon, gegeven, en heb er weinig meer by te voegen, als dat het niet onwaarschynlyk is dat 500 of 1[illegible] Franschen deze Stad zullen binnentrekken om de batteryen in bezit te nemen van het oude verbrande entrepot tot Fort Montebello, om zoo als zy zeggen voortekomen, dat de Inwoners van Antwerpen gene buitensporigheden tegen het Citadel begaan, waardoor het lot van de oude fraaije Stad onvermydelyk zoude worden.

LONDON, Nov. 30.—Toen het Stoom Navigatie Compagnies Packet "Sir Edward Banks" Rotterdam verliet, was er een gerucht in omloop dat Maarschalk Gerard, na den ontvangst van het rapport der Engineurs, aangesteld om het Citadel van Antwerpen in oogenschouw te nemen, een Officier naar Parys had afgezonden en zyne terugkomst [illegible] om [illegible] voor de belegering te be-[illegible] Sir Edwards Banks, welke [illegible] zyn vier Couriers met [illegible] Depeches [illegible] *Times*. [illegible]

TO SUBSCRIBERS.

MR. T. JARMAN *having accepted the Agency of this Paper, for the District of Albany, the Subscribers are requested in future to apply and pay their Subscriptions to that Gentleman for their Papers.*

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, FEBRUARY 22, 1833.

BY the *Hope*, which arrived in Table Bay on Wednesday morning from England December 4, we are enabled to give our Readers extracts from the *Times*, of the 1st December last, which will be found in another part of our Paper.—It appears, from that Paper, that M. Dupin has been elected President to the French Parliament, and M. Etienne the Vice President. It is expected that Ministers would now have a decided majority in the Chambers. It is also said that an attempt at the life of King Louis Philippe was made, and that the King of Prussia is in a dangerous state of illness.

Extracts of a Letter from the Mauritius, dated Jan. 24, 1833.

On the day the prizes were distributed in the King's College, the portrait of the Governor, SIR CHARLES COLVILLE, which was hid behind a curtain, was exposed to view, on a sign being given of the arrival of the Saviour of the Colony, the loud acclamations of those who were present greatly affected the General.

Messrs. IRVING & BARCLAY, merchants in London, attended upon the Minister of State, who received them very ungraciously, and said we were riotous subjects; but he finally *improved*, by being convinced that the King, in his clemency would forgive us.

Original Correspondence.

TO THE EDITOR OF "DE ZUID AFRIKAAN."

Cape Town, Feb. 16, 1833.

SIR,—With deep concern I have seen the leading article in your contemporary's Wednesday paper; what does this infatuated man propose to himself in continuing this course of Ribaldry, which he must be fully convinced is most obnoxious to the Colonists, who have given him bread, and even to his adherents, who see the result to be an unhappy estrangement of the Colonists from their European countrymen, which it will take years to remove? Who can encourage this? Who will abet it? In society we hear it uniformly condemned; yet it must have a small party of approvers, who smile at the miserable attempts at wit, and whose Mawworm-minds find no gratification but in malevolence.

In a perusal of the English papers will be found sufficient vindication of the Colonists. Has not the legality of the Order in Council been questioned in Parliament and has any satisfactory answer been given to the objection? Don't we know that it is justifiable to resist an illegal Order? Have we not the case of Campbel and Hall before us, to shew us that resistance to an illegal Order in Council may be successfully supported? This proves at least, that an Order in Council is not an infallible document. What then is there in the conduct of the Colonists to create this violence. They warmly and decidedly expressed their detestation of an Order in Council, which was calculated to ruin them, and to reduce all the cultivated parts of the Colony to the state of a desert. It is quite idle to consider the question as bearing on this Colony, in the light in which it may be considered even in other settlements. Where are the habitations and cultivated grounds in other countries scattered, and at the distance from each other, which they are in this? What Colony is so extensive? Where is population so scanty? If the slaves are released from the restraints under which the law has placed them, they cannot be replaced by free labor; free labourers will not go into the interior—they will not go from the vicinity of the town, where in their present limited numbers, they procure as much employment as to be able with two days labor to spend the remaining five in idleness and debauchery. The fact stares us in the face, and it can only be denied by shameless deceivers. Do we not know that the Hottentots wander, and without labor, find food enough for their daily sustenance? Is it not then apparent that this Order, which relaxes so materially the laws up to this time in force, that the new regulations which free the slave from his master's control, during more than one half of the twenty-four hours, (and how much labor is not of necessity done in the night or in the evening) must create alarm not only in the landholder, who sees the prospects of having his harvests curtailed, but in the consumer, who must anticipate scarcity, which his distance from a foreign market may render fatal. And because these tangible grievances create a just alarm, and that a just alarm will vent itself in murmur and warm remonstrance, the ruined Colonists are to be subjected to the virulence and malevolence of an unprincipled hireling! Instead of soothing the irritated feelings of those who have so dear a stake in the issue of these measures, who have before their eyes the devastation of Jamaica, where the blacks, at the instigation of men whose counterparts are here, have demolished property to the amount of £2,000,000 they are subjected to reproach and vituperation! They are charged with disloyalty! they are held up as monsters of barbarity! they are exposed to ridicule as stupid and ignorant! But so far are they from deserving these epithets that it is worth while to compare their conduct with that of other Colonists. Have our Judges quitted the Bench, as in Trinidad, not to be compelled to give effect to this illegal and offensive Order? Has our Council protested against the legality of the measure, trenched upon the rights of the inhabitants guaranteed to them at the capitulation, as the Court of Policy has done at Demerara? Has the Senate, as at the Bahamas, informed the Governor, that so long as he should hold the reins of government they will not even consider the propriety of the measure? Alas! even that shadow, our Senate has been done away, and we have no means of remonstrating through such a channel; and, if we had, we should not feel inclined nor warranted in assigning such a reason. Have we seized upon the Government, as the Colonists at Mauritius have done, and dictated to the authorities what lengths they should go? and what we would or would not permit our Governor to do? Have we expelled an Attorney General, and insisted on his return to Europe? None of these things have occurred here, or been contemplated. The Order has been promulgated without tumult, and has been received with grief, indeed, but in silent patience. Why, then, should we be slandered as we have been? It is said our Governor is about to leave us. If such a rumour be true, the fair claim which he will prefer to his employers will be that he alone, of all the British Governors of Colonies, has carried through the measure. And we are to be told that this suffering people is disloyal! Is not this the way to make the people disloyal? Is it not in the possibility of things, if not in their probability, that this place may, at some distant period, be attacked by a foreign foe, and would it not be wise that we should endeavour to make ourselves friends instead of enemies, within our settlement to provide against such a possibility. Who would be the losers, by such a change of circumstances? Not the old Colonists to any great extent, but the Settlers in Cape Town, the merchants and their correspondents in England. We are triumphantly told of the value of British goods imported into this settlement—we hear it with pleasure, for we know how such imports benefit our country; but as we know that, we also know that should any circumstances cause that export to cease, great will be the distress of those, many of whom ungratefully insult the customers, whose labor is their welfare. It is time these attacks upon the Colonists should cease—the public is weary of them—let both parties henceforward be silent on this tender but inexhaustible topic. it is the only way to restore peace. The Colonists are quiet—they see that notwithstanding the false colouring their enemy has given to their proceedings, the Home Government convinced of the impolicy of its own measure, is gradually modifying its absurdity; and the Colonists know that their efforts have, in some degree, contributed to these beneficial alterations, and seeing that some deference is shewn to their remonstrances, they will submit to what is unavoidable; but they will not without murmur and strong representation, see their spoliation carried to any greater length.

I am, Sir, &c. ANGLUS.

JOHN FAIRBAIRN'S DEFENCE OF DR. PHILIP.

"But an injurious man, a thief, a murderer, or slanderer, shall have in his bosom and in his dreams fear, remorse, and horror."—*South African Commercial Advertiser.*

Graham's Town, Feb. 7, 1833.

SIR,—Supposing some uncontaminated inhabitant of the interior of this Colony to take up, from curiosity or mere thoughtlessness, that Newspaper which he knows to be the production of the enemy of his country, and he were to read those appalling words which I have placed at the head of this communication, he would doubtless exclaim, in the simplicity of his heart, against this man, have I offended; for though he has sinned against me and against my kindred, his eyes are now open to his iniquities, and he makes all the reparation in his power to an offended country, by warning others against those crooked ways which he *knows* bring "fear, remorse, and horror," on those who use them.

The schoolmaster has hardly yet found his way into the Interior, it cannot therefore be *very* absurd to suppose that there may exist some few persons in the more secluded portions of the Colony so ignorant of the practices of learned adventurers as to give *John Fairbairn* full credit for sincerity when he comes forth habited as a penitent.

Those poor simple "babes of the wood" have yet to learn that in the needy countries of Europe it is extremely difficult to provide for children; that in one of those countries, perhaps the poorest of them all, it is usual to carry the naturally long headed urchins to the village school, from which they are forthwith projected, like bombs from a mortar, to the uttermost corners of the earth. They go forth, as may be supposed, but slenderly equipped. The schoolmaster, it is true, gives them his all, but, alas! even Scotia's pedagogues cannot convey, in their pennyworth of dog Latin, that high sense of honor which "aid and strengthens virtue where it meets her, and imitates her where she is not."

No. 581 of the *Commercial Advertiser* has already proved its Editor the most impudent person in the world, or, which is the same thing, that he has more effrontery than even our late visitor from India, Mr. A. F. Bruce, of the Madras Civil Service. It is now referred to, to convince those guileless persons in the Interior to whom I have alluded that John Fairbairn still obstinately adheres to his old tricks of circumvention, notwithstanding he has talked so prettily (and how can the son-in-law of the author of the *Researches* do otherwise,) of the "fear, the remorse, and the horror," which "an injurious man, a thief, a murderer, or a slanderer shall have in his bosom and in his dreams."

The Paper in question contains John Fairbairn's defence of his father-in-law.

The result of the investigation at Theopolis, the issue of the trial Mackay v. Philip, and the Rev. gentleman's disingenuous explanation of insinuations obviously levelled at the Commandant of Port Elizabeth, had necessarily occasioned uneasiness, not only in the minds of the Doctor's immediate friends, but in every sincere supporter and propagator of our holy religion.

Trembling for his own fate, which he knew to be inextricably mixed up with that of his father-in-law, the wily tactician, meets the unwelcome subject with all the gaity of one who has neither fear, remorse, nor horror, in his bosom, and in his dreams," and opens his desperate undertaking with the frivolous and irrelevant communications of "a humourous private correspondent."

With an extraordinary shyness of his subject he travels through nearly one entire column without a single allusion to his client; and then, as if with no other object on earth than to afford information to said "humourous correspondent," he roundly asserts, in reply to the question whether no third party had examined the point in dispute between the Government and the Institution, that he "can recollect no competent and disinterested authority at present except his Majesty's Commissioners of Inquiry."

In arraigning a culprit at the bar of the judge, or of the public, it is the established usage to avoid circumlocution, and to call the offence by that name which conveys the most exact idea of the misconduct which is imputed to the accused. I should therefore be justified in applying to John Fairbairn that expression which most fully describes the utterer of [illegible] in schools.

Effrontery certainly cannot be carried farther, than for the man to affect that he has not heard of the investigation at Theopolis, to pretend that he does not know that the Civil Commissioner of Albany, assisted by three sworn surveyors, was sent there expressly to investigate Dr. Philip's statements respecting the Institution, or to deny that the result of the proceedings at Theopolis was the confession of the Rev. George Barker, Dr. Philip's representative on the occasion, that the Hottentots were then, and had always been, in undisputed possession of *the land* which Dr. Philip falsely asserted had been given to Mrs. General Campbell and other individuals.

This honest Editor then gives three cases from the Report of the Commissioners of Inquiry, and would fain have it believed that one of them is that particular case which is now before the public. Such practices may be excusable and even proper at the bar, but the public will not tolerate deliberate attempts at delusion in a public Journalist.

I again tell this Journalist that Dr. Philip has asserted in his Book that a certain piece of land which he has described with the utmost particularity—giving a diagram of it and a scale by which it may be measured—had been unjustly taken from the Hottentots at Theopolis; and that the only question before the public is, whether Dr. Philip's statement respecting *that particular piece of land* is true or false.

His three cases from the Report of the Commissioners of Inquiry prove very satisfactorily that "drowning men catch at straws;" they will serve hereafter to convict his father in law of further false representations respecting the conduct of the Government and of the Colonists towards the Hottentots at the stations of the London Missionaries.

Perhaps Mr. John Fairbairn (of the London Missionary Society had almost unconsciously written) will be pleased to say, why the British Government directed an investigation into the alleged oppressions at Theopolis, *after the Commissioners of Inquiry had left the Colony*, if, as is pretended by him, those matters had already been disposed of by the Commissioners?

His concluding words, in Italics are, "*lands to which they have a good claim have been taken from the people*;" It appeared however, at the public investigation by the Civil Commissioner, that not only the lands to which the Institution had but an indifferent claim had been confirmed to it but that an extension for which there had been no application had actually been made at the suggestion of a Local Functionary, so that at the very time that Dr. Philip was publishing his calumnies against the Government and against private Colonists, the lands actually in the possession of the Hottentots, embraced a larger extent of country than was comprised by the diagram upon which he rested his claims for the Institution.

Such conduct admits only of one explanation, and of that the public is already in possession.

Those who may hereafter be disposed to acquire wealth or distinction in society by forbidden practices, will do well to remember the words of John Fairbairn.—

"An injurious man—a thief—a murderer, or slanderer, shall have in his bosom and in his dreams, fear, remorse, and horror.

I am, Sir, &c. AN OBSERVER.

Graaff-Reinet, Feb. 2, 1833.

SIR,—On looking over the columns of your excellent Paper, of which I am a constant reader, I was disgusted by the perusal of a letter addressed to you by a Burgher of this town, giving an account of the murder which was lately committed here. This person's mind appears to be filled with gloomy images of impending dangers and mischiefs; and as some of his statements are unfounded, particularly in reference to the misrule which he alleges prevails in this town and District, I think it is proper they should be contradicted.

I have been a resident here for a number of years, and previously in other parts of the Colony also, and so far as my observation has extended I have been led to consider this town pre-eminent for the decency, order, and quietness of its inhabitants; and, notwithstanding the assertions of a Burgher I am of opinion that in no part of the Colony is so little crime perpetrated in proportion to the extent of population as in Graaff-Reinet. During the last eight years I have heard of only three murders that have been committed within the precincts of the Town, and of only three inhabited houses, having been broken open. And regarding other acts of house-breaking, which consisted in breaking into canteens and butchers' shops, not more than six or seven cases altogether, have occurred during the above period.

But I wish to direct your readers shortly to some of the insignificant statements of the individual who subscribes himself a Burgher. "Murder after murder (says he) takes place in this district (They *must* take place in order, one after another, unless two or more should happen at the same time, and they will continue to take place in this District as long as it continues to be inhabited.) No man is secure! (of his life; if any man were he would no need to fear the cholera or the doctors.) Every tenth night at least we hear that this or that man's house has been broken open (this is too strong a dose to swallow), and I believe that every house-breaker is a murderer. (And what does the Burgher think of his friend Mr. Brown, who appears to care so little for the life of a *black Hottentot*, that after seeing one "beaten to death" before his door, does not immediately call medical aid, though the District Surgeon lives within 25 paces of the spot, nor administer any aid whatever to the dying woman, but allows her to be dragged away a few paces off the street, and left there to die and stiffen in her blood under a bush, without troubling himself to ascertain whether or not she is actually dead, or reporting the affair to the Authorities. The dead body was accidentally found by others next day, and immediately reported. If a man does not love his neighbour as himself, the law of God declares him to be a *murderer*.) My own house has been broken open twice! (This let's us know who the insignificant Burgher is. He must have been from home on those occasions; for as his house is particularly small, had he been in, he would have heard the least noise in any part of it), and property taken away (When the thieves can find any property to take away they generally do it; but all the property that was taken away on one of those occasions, according to the Burgher's own report was *an old gun*, made in Queen Anne's time; and though this may appear to have been a serious loss to the Burgher, who informs us he is afraid of being murdered; yet the very same gun was afterwards found, by himself in the house of a neighbour, to one of whose apprentices he had himself lent it, previously to his house being broken open; not to mention also, that he has another gun, one in better order, which he always takes with him when he goes out to his house in the country with the intention of sleeping there): "yet the offenders have not been brought to justice." (If the Burgher knows the offenders, he ought to inform the police without delay; but if they are not known to him, nor to any one else, why they *cannot* be brought to justice.)

I will only notice out of many, one other insignificancy of this writer, "Evert," says he, "has not been apprehended," (That is on the day on which the dead body was found, for the Burgher [illegible]

had had 12 or 15 hours before the murder was reported, during which, to take himself out of the way): and probably never will. What a wiseacre is this Burgher! Since reading his letter, I have made inquiry respecting Evert's apprehension, and learned that it took place on the 27th. He had been skulking in the mountains during the two days that had elapsed subsequent to the murder being reported.

The Burgher attaches "no blame to any person in office in this District." Whether his invective is restrained in this instance by a sense of justice to our worthy functionaries, or is restrained by prudential considerations only, is best known to himself. I will not prejudge him; but as his praise is merely negative, I think it is but due to those gentlemen to state my conviction, that they are indefatigable in the discharge of their respective official duties, and justly esteemed by all the well-disposed inhabitants.

I am, Sir, &c.

AN INHABITANT.

Graham's Town, February 1, 1833.

SIR.—Some sixteen months ago, we were informed of the departure of a party of Traders for Port Natal, which appeared in the *S. A. Advertiser*, of their being the Paragons of excellence in dealing and fitness for such an adventure, hinting their superiority over all previously engaged in the Traffic of that country, and throwing into the shade the experience of those long resident and conversant with the manners and customs of the Zoolahs. The result of their superior abilities in dealing has not equalled the high character trumpeted for them nor does it appear after an absence of 16 months, the great desideratum has made its appearance, and it further turns out, that the Zoolahs have not much occasion to barter many hides, and those they do are of the description called Kips and Cows, the Ox hides being reserved for clothing. In Horns considerable numbers have been obtained, but they are small in comparison with the Frontier Caffers. However, we know, by experience that by a proper understanding with the principal of the country a great deal has been done is doing in the Frontier Caffer Trade. It is much to be regretted, but it is an unavoidable evil attendant on our early intercourse with savage tribes that the mediating parties often contain persons ill qualified to impress the natives with a proper opinion and notion of the white man's motives. One instance is sufficient to point out its effects—on the commencement of our intercourse with the remote frontier tribes a party of traders from Graham's Town in conjunction with some Tambookies attacked a chief called Matigan, killed him and several of his people, in which they lost one of their own people P. Muling, since which they have sternly refused all intercourse with white people.

I do not attribute to the present Natal Traders any probility of committing such an act, but am informed of their being little qualified for supporting the character of Englishmen. Do you imagine Dingaan will hold us in greater respect by the representation of Buffoon tricks, showing somersets, balancing the body in unnatural positions and in such like servile and mountibank actions as have been shown him by the present party. No! Dingaan, is too good a judge of human nature to be blind to the cause of such servility, and our character for superiority must sink before him when such means are adopted to carry favor with him. It appears to me highly necessary that a person in authority should visit these interesting and powerful people (from whom a trade is likely to be formed), and for establishing those relations necessary for a permanent intercourse.

I am, Sir,

A CONSTANT READER.

Graham's Town, Feb. 7, 1833.

SIR,—I was present a few evenings since at a meeting of the Temperance Society in this place, which was held at the Independent Chapel, and which if it had not been attended by circumstances of rather an extraordinary nature, might pass unheeded, and its effect would be but as little felt as a few drops upon the parched heath, were it not for the outrageous conduct of a few violent and weak fanatics, who regardless of common decency, violated not only the rules of moderation, but a sacred trust was unblushingly made the medium of its purposes by illustration.

A Reverend gentleman, a Baptist Preacher, first calls to his aid the conduct of a Divine of the Church of England, as an example to be shunned, *(an invidious selection)*—and upon being called to name him, an uproar ensued, and some of the speakers were evaporated in *froth*, and some in *tears*; at length when tranquility was somewhat restored, some vindictive shafts were let fly from a few of the Saints, (alias Cants) and the scene would have ended in a hubbub, if the auditors had not evinced more good feeling than the pretenders to temperance on the platform. I would advise this gentleman to take another *dip*, when perhaps, a few of his impurities may disappear.

Another meek and pure gentlemen after a futile attempt to say something about the *Cholera Morbus*, exhibited a few fragments of papers, one importing to be a Canteen bill of a poor son of *Scotia*, deceased, whose head and heart would bear no comparison with the exposer of his frailties. A similar outrage upon a living subject followed; but as the proceedings were throughout a burlesque, and as a great deal of levity was excited by the foolishness of the speakers, and the bad materials they had jumbled together. I shall say no more, but conclude with a hope that when men assemble for any avowed object, whether of private or public import, they will be more mindful how they tread, and not run blindfold upon the crowd, and that they will also be particular how and whom they select to carry their views forward, and not leave their cause in the hands of men without weight.

I am, Sir, &c.

A LOOKER ON.

Extracts from English Papers.

(From the *Times*, Dec. 1, 1832.)

THE HAGUE, Nov. 24.

Second Chamber of the States General.

A Royal Message with a project for calling out the landstorm was read as follows:—

"On the evening of your session in 1830, we announced that the service of the landstorm was prepared.

"The ardour with which an invitation to voluntary arming was answered, and the patriotic feelings manifested as well by the first Ban of Schuttery as by the land and naval force, have, however, enabled us to defer making use of this additional force till dangers should threaten our native land.

"Divine providence has been pleased to suffer this moment to come.

"Our merchantmen are placed under embargo in the ports of France and England, and captured at sea by the fleets of these powers which are cruising on our coasts. A strong French army has entered with the avowed intention of attacking the Citadel of Antwerp. This army will, therefore, be in a position near to our territory, which has long been threatened by the armed force of Belgium. The consequences of these events are uncertain; but the sons of old Holland, who, in these latter times have again proved themselves to be worthy of their ancestors, ought to be prepared for all possible consequences, and had a right to demand that every thing should be done, that the national institutions prescribe for the defence of the country.

Our decrees of 17th November, and of this day, have provided for this case. Their object is to call out the 2d and 3d Ban of the Schuttery, and the arming of the nation.

They call out the landstorm. We confide in your patriotic co-operation, and recommend you to the protection of God

Hague, 23d November. WILLIAM."

PROJECT OF LAW.

"We William, &c.—Considering that the appearance of an English and French fleet on our coasts, and the entrance of a French army into Belgium, make it necessary to call out the Landstorm for the defence of our territory.

That according to article 79 of the Law of the 11th of April 1827, the further measures relative to this call are to be taken in concert with the States General.

"By the advice of our Council of State, and with the concurrence of the States General, we were ordained.—

"1. The Landstrom is composed of all men able to bear arms who are not already in person in the army or navy, the national militia, the schuttery, or any corps of volunteers formed with our approbation, and who have completed the age of 19 years, and are under 50 years of age.

"2. The service of the Landstrom is no exemption from the duty of serving in the militia or the schuttery, nor any hindrance to engagements for a fixed time, either personally or as a substitute, in the army or navy, or corps of volunteers approved by us

"3. The following are exempt:—

1. Persons disqualified by sickness or bodily infirmity.

2. The clergy of all denominations.

3. Licensed pilots at the mouths of the rivers.

Nov. 27.—Accounts from Liefkenshoek, of the 23d, say that the dyk near the fort had been pierced, after two hours' labour before the French perceived it. About 8 in the morning 5 horsemen, one of them an officer, with about 100 infantry, were seen marching to the dyke. The horsemen came to the dyke to see what our people had done on which our gun-boat, stationed to cover the work, fired a six-pounder, by which one man was killed and two horses wounded; the others fled, and the infantry also soon retired. Up to the 7th in the morning of the 24th the enemy had not again appeared. The water flowed rapidly through the opening, and the country people were hastening to secure their property.

On Saturday the firing of heavy guns was again heard at sea, at Flushing.

BREDA, 25th Nov.—A French deserter of the Regt of the Duke of Orleans arrived here yesterday from Capelle; and to day a subaltern officer of the 23d regt. of the line. They complained of the fatiguing and long marches they had been obliged to make—of bad treatment from the inhabitants of Belgium, &c.

THE HAGUE, 25th Nov.—On the 22d, 400 French infantry arrived at Sandvliet, and 200 at Berendrecht. There are 3,000 at Campthout, 1,000 at Niemoor, and 4,000 at Capelle.

The Belgians at Turnhout have been relieved by French troops.

BREDA, 26th Nov.—We hear that orders have been given to inundate the country about Steenbergen, to cover the province on that side.

ANTWERP, Nov. 27.—Yesterday Marshal Gerard, the Duke of Orleans, and the Generals Neigne and Haxo, besides other superior officers, had a long conference at Berchen relative to the commencement of the Siege. It appears that the French will open their fire on the Citadel by 11 batteries, (each battery has six 24 pounders.) behind these batteries will be placed 40 mortars. The officers of the Artillery do not think that the Citadel will be able to stand their fire for more than eight hours. The officers of the Engineers do not agree with them, and think, from the very great strength of the Citadel, it will require much more time. The following are the brigades destined for the siege of the Citadel. Those of Orleans, Deneeart, Zoepfel, and Rapatel. It is not unlikely but that the brigade of Sebastiani will also be called. Each of these brigades will have their *tour de tranchée*.

I can almost give you the Assurance that the Engineers will commence to night at 6 o'clock to open the trenches. They were to have commenced last night, but it was again put off. However, the greatest activity reigns, and the troops have orders to be under arms at 5 this evening, so that we may expect, should they really commence, to hear the cannon roar this very night.

For some time past the Dutch have been busily occupied in pulling down an old barn, and have discovered to the inhabitants a very strong battery, very elevated, and mounted with 9 or 10 guns.—In consequence, the Belgian Engineers have occupied themselves since Saturday in erecting on the quay just opposite a very strong battery, to oppose one the Dutch have made.

I have given you above the information I could get. I have little more to add, save that it is not unlikely that 500 or 1000 French will enter this town to take possession of the batteries from the burnt entrepot to Fort Montebello, to prevent, as they say, the Citizens of Antwerp making aggressions in the Citadel, and thereby render the destruction of this fine old City inevitable.

LONDON, Nov. 30.—When the Steam Navigation Company's Packet *Sir Edward Banks* left Rotterdam, a report was current that Marshal Gerard, after receiving a report from the engineers appointed to reconnoitre the Citadel of Antwerp, had despatched a courier to Paris, and was waiting his return in order to commence active operations for the siege. In the *Sir Edward Banks*, which had a very rough passage, four messengers came over with diplomatic despatches.

The following is the note of the French Minister in the Hague sent to the Government of the Netherlands, by which the evacuation of the Citadel of Antwerp was desired to take place on the 12th Nov., with the answer of the Dutch Minister thereon. A similar note has been received from the British Minister, and a similar answer given.

"THE HAGUE, OCT. 29.

"The undersigned Charge d' Affaires of France to the Government of the Netherlands, has received orders to make known to his Excellency Baron Verstolk de Soelen, Minister for Foreign Affairs, the determination just made by his Majesty the King of the French in concert with his Majesty the King of Great Britain,

The acknowledged fruitlessness of the endeavours so often made to obtain from his Majesty the King of the Netherlands the acceptance and the execution of the treaty concluded at London, the 15th November, 1831, obliges them to take the only step which remains to put an end to a state of things, the longer continuance of which might endanger the peace of Europe. They, therefore, find themselves constrained by the above mentioned considerations, and by the engagements which they have contracted, to proceed immediately, by the means which are in their power, to obtain the evacuation of the territories which are still occupied by that one of the two Powers to which they are no longer to belong.

In consequence the undersigned is instructed to require that his Majesty, the King of the Netherlands shall be pleased to signify whether he consents to cause the citadel of Antwerp and the forts and places depending on it, to be evacuated by the 12th of November next, and in case a formal and satisfactory answer to this effect should not be made on the 2d of the month of November next the undersigned is to declare, that a naval and land force will be put in motion by the two Governments of France and England; and if on the 15th of November next, the evacuation of the citadel of Antwerp, and of the forts and places depending on it, should not have been completely effected by the troops of the Netherlands, all the necessary means will be taken to bring about that result.

The undersigned embraces this opportunity to renew to his Excellency Baron Verstolk de Solen the assurance of his distinguished consideration.

(Signed) Marquis D'EYRAGUES."

(The note of Mr. Jerningham, the British Chargé d'Affaires, is of the same date, in English, and *mutatis mutandis*, in the same words.)

To the Marquis d'Eyragues Chargé d'Affaires of his Majesty the King of the French.

"The Hague, Nov. 2.

"The undersigned Minister for Foreign Affairs has had the honour to receive the note which the Marquis d'Eyragues, Chargé d'Affaires of France, of 29th October last, announcing the determination of his Majesty the King of the French, in concert with his Majesty the King of Great Britain, stating that the acknowledged fruitlessness of the endeavours, so often repeated, to induce his Majesty the King of the Netherlands to accept and execute the treaty concluded at London on the 15th November, 1831, obliges them to proceed immediately by the means which are in their power to obtain the evacuation of the territories which are still occupied by that one of the two Powers to which they are no longer to belong, and that in consequence the French Legation was instructed to require his Majesty the King of the Netherlands to be pleased to declare if he consents to the evacuation by the 12th of this month, of the citadel of Antwerp, and of the forts and places depending on it, and in case a formal and satisfactory answer to this effect should not be given on the 2d of November, to declare that, a sea and land force would be put in motion by the two Governments of France and England, and that if on the 15th of November the evacuation of the citadel of Antwerp and its dependencies should not be completely effected by the Netherlands troops, all necessary measures would be taken to bring about this result.

The undersigned has not failed to lay this note before the King, and he is instructed to make to the Marquis d'Eyragues the following statement.—Holland having acceded, not to the treaty of the 15th November, 1831, but to the greater part of its arrangements, must found its proceedings on the stipulations which it has accepted. Among the articles agreed to, in concert with the Conference of London, is included the evacuation, in a fixed time after the exchange of the ratifications of the territories, which were respectively to change hands; which point was regulated by the last of the 24 articles of the 15th of October, 1831, by the treaty of the 15th of November, and in the projects of Convention which have followed it. If on the 11th of June the Conference proposed the 20th of July for the evacuation of the respective territories, it declared by its note of the 20th of July, that in making this proposal it had thought that the treaty between Holland and Belgium would be ratified. To effect the evacuation at a time anterior to the exchange of the ratifications, would be acting in opposition both to the formally announced intentions of the Conference, and to the assent, which has been given to them by the Government of the Netherlands.

A second motive, which hinders the King from consenting to the anticipated evacuation of the citadel of Antwerp and its dependencies, results from the imperative duty which the interest of his kingdom impose on his Majesty not to part with the security he holds, to obtain equitable terms of separation between Holland and Belgium.

In answer to the allegation of the fruitlessness of the efforts which have been often repeated to induce the King to accept the treaty of the 15th November, the undersigned will take the liberty to observe that since the 15th October, 1831, the negociation has related only to the 24 articles, and to mention the maturity which this negociation has now attained in consequence of the offers entertained in the notes of the Plenipotentiaries of the Netherlands to the Conference of London on the 30th June and 25th July, of the approbation which was generally given them, and the manner in which the Cabinet of the Netherlands received, only a few days ago, the project of a convention commanded on the part of the Court of Berlin, and which has been made known to the Conference of London, with the consistatory answers of Holland. This state of things, instead of requiring intermediate and partial measures, seems to need only the putting the last hand to the work to remove in a few days all the difficulties, by the signature of the treaty of separation, which, embracing the totality of the question, would include at the same time that of the evacuation of the respective territories. On these grounds the King does not find himself in a situation to consent to measures which is the subject of the note of the *Charge d' Affaires* of France, but, always ready to follow the course of the negotiations in the manner best adapted to remove the obstacles which still delay the immediate conclusion of the treaty, his Majesty causes his Plenipotentiary to the Conference of London to be furnished with instructions to that effect.

As for military measures, destined to realize the evacuations at a time anterior to that fixed diplomatically, it will suffice to recall to the penetration of the Court of France, how they would violate the principle so formally announced, that the Conference of London must never lose its character of a mediator, and to add, that if the embarrassments (*complicationes*) which they would produce, without any motives, should put to the hazard, as may be expected, the object of the negotiations of the last two years, just at the eve of their solution, the sacrifices which Holland has made for the preservation of peace, would entirely relieve it even from the appearance of having been the cause of so deplorable an issue.

The undersigned has the honour to request the Marquis d' Eyragues to communicate this note to his Court, and to accept, &c. (Signed) VERSTOLK DE SOELEN."

The following is from the City Correspondent of the *Morning Post*:—

"We have received a file of the Barbadoes papers of a late date. The efforts of Mr. Buxton and the Aldermanbury fanatics have been so far successful that they have reduced St. Kitt's to such miserable penury that the Treasury was unable to furnish funds to repair the Government House, and utterly to afford any salary to the Governor. This will be the fate of all our Colonies in that quarter while such an Administration as the present misrule England, unless a war in Europe shall enable them to do that they only wait an opportunity to effect—separate themselves from the mother country. It is impossible to depict the indignation prevailing among the West India body here, but this is nothing compared with the feelings entertained by those resident in the Colonies, the ultimate result of which it is not difficult to foresee."—*John Bull.*

PORTSMOUTH, Nov. 29.

The Royal Adelaide, transport, which attempted to take out 40 horses for Don Pedro, at Oporto returned this morning with the loss of nearly or quite half of them, not having been able to get into Oporto, in consequence of the fire of the battery, Miguel has erected on the point at the south entrance of the river. The Adelaide arrived off the port on the 15th, and left it on the 22d, during the whole of which time, she had no communication with the city, or any of Don Pedro's officers; she attempted to enter the river on the 19th, with the Raven man of war cutter, and two cutters laden with stores and recruits for Don Pedro; but 26 well directed shots from Don Miguel's battery, and at the same time a cross fire from a battery on the north point, which they could not tell whether it belonged to Don Pedro or Don Miguel, warned them all to return, and no other opportunity offered for their going in.

Nothing was seen of Sartorious's squadron, or of the English squadron.

The Adelaide heard from a Portuguese pilot, whom they were obliged to run away with, that Pedro had made a sortee on the 17th, which was crowned with brilliant success; but brilliant as it may be, it had not opened the entrance of the Douro, or raised its blockade five days afterwards; in fact he must be [illegible].—*Times*, Dec. 1, 1832.

DIED, on the 11th February instant, at her Residence in Strand-street, my beloved Sister JOHANNA, Widow of the late J. C. TRUTER, Esquire, aged 5[illegible] years and 10 months, of which distressing event notice is hereby given to Relations and Friends.

Cape Town, 16th Feb 1833. A. F. HANSSEN, born JOUBERT.

UITENHAGE ANNUAL TURF CLUB MEETING.

First Day, April 23, 1833.

FIRST RACE.—Untried Plate, value 100 Rds., for untried District bred Horses 2 and 3 years old, weight for age, best of Heats.—Uitenhage Course Entrance 8 Rds.

2d Race.—The Zwart Kops Plate, value 100 Rds., for untried Colonial bred Horses of all ages.—1½ mile Heats.—Entrance 8 Rds.—Weight for age.

3d Race.—The Turf Club Purse, value 200 Rds., for Colonial bred Horses.—2 mile Heats.—Entrance 14 Rds. Weight for age.

Second Day, April 24, 1833.

1st Race.—A Sweeptakes of 4 Rds. each, HF, with 90 Rds. from the Club, for District bred Horses.—1½ mile Heats.—Weight for age.—Entrance 6 Rds.

2d Race.—A Sweepstakes of 6 Rds. each, HF, with 100 Rds. from the Club, for Colonial bred Horses.—1½ mile Heats.—Weight for age.—Entrance 8 Rds.

3d Race.—The Uitenhage Plate, value 150 Rds. for District bred Horses.—2 mile Heats.—Weight for age.—Entrance 9 Rds.

Third Day, April 26, 1833.

1st Race.—A Handicap Purse, value 80 Rds., for Colonial bred Horses, not having won during the Meeting.—1½ mile Heats.—Entrance 7 Rds.

2d Race.—A Handicap Purse, value 70 Rds. for District bred Horses, not having won during the Meeting.—1½ mile Heats.—Entrance 6 Rds.

3d Race.—A Hack Purse, value 40 Rds. Uitenhage Course, best of Heats, Entrance 5 Rds.—The winning Horse to be sold for 100 Rds., if demanded, within half an hour after the Race is won. The Owner of the second Horse to have the preference.

The Horses to be entered at the Uitenhage Hotel, between the hours of 4 and 5 in the Afternoon preceding the Day of running. All Horses entered subsequently to pay double Entrance.

The Ball will take place on the 26th day of April, 1833, at Half-past Eight o'Clock in the Evening.—No person will be admitted except furnished with a Ticket from the Treasurer.

P. J. MULLER,
C. A. WENTWORTH, } Stewards.
W. VAN DER RIET, Jun.

A. J. CUYLER, Clerk of the Course.

PREPARING FOR THE PRESS.

And will be published as soon as a sufficient number of Subscribers can be obtained,

A CATECHISM OF GRAMMAR,

In the English and Dutch Languages

TOGETHER with a short Vocabulary, familiar phrases, dialogues, and a selection of proverbial and idiomatic sentences, formed on a plan to answer the purpose both of a Grammar and Spelling Book.

By W. M. HOPLEY,

Formerly Master of the English Grammar School, under the patronage of His Excellency Sir John Francis Cradock (now Lord-Howden), in Cape Town, and suggester of the Establishment of Government Schools throughout the Colony.

For greater convenience, the work will be published in Monthly Numbers, at 4d. each, which will enable each Child, who lays by one penny per week, to furnish itself with a useful Elementary Book almost imperceptibly.

☞ In the next Number of this Paper the Public will be informed where the List for Subscriptions will lie open.

NOTICE.

THE Undersigned are in want of a few good Carpenters and Joiners; likewise, a few good Tinsmiths, to whom good Wages will be given.—Apply at No. 3, Grave-street.

Also, TO LET, Three Stores in Church-square.

Cape Town, Feb. 21, 1833. E. DURHAM & Co.

NOTICE.

THE Undersigned hereby informs his Friends and the Public that he has again taken out an Auctioneer's License, under the Administration of Mr. *A. P. Keyter*, with whom he has already carried on Business for Five Years, and hopes to receive the further support of the Public, as well in this as in other Districts.

On the first Saturday of each Month Commission Sales will be held of all Goods brought for Sale. The first to commence in this Village on Saturday, the 9th March next, when will be sold some draught Oxen, breeding Cattle, Horses, Sheep, and a great quantity of Merchandise too numerous to mention.

The Conditions of Sale will be very moderate.

Caledon, Feb. 20, 1833. J. P. ZIETSMAN.

NOTICE.

THE Undersigned not being able to notify all Goods entrusted to him for Sale in the Public Papers, has, however, always Memoranda in his possession, which are entered in his Books, and by which he is enabled to inform those concerned, of the prices of every Article he has for Sale; it is also not to be supposed that Articles are given him for Sale above their real value, but on the contrary, several can be obtained at reduced Prices; no Cash is likewise by all Sales required, but under good security the most offers are accepted under these conditions, he has at present for Sale, 6 Houses, this situate in Town and its vicinity; among which there are some with adjoining Stores, Gardens, &c.; also, 2 Farms, situate in the vicinity of Town. Further, Male and Female Slaves, with and without Children, Vehicles in sorts, draught and saddle Horses, and several other Articles too numerous to insert.

N. J. LOTZ,
Broker & Agent.

Cape Town, Long-street, No. 101.

☞ Mortgage and Notorial Bonds, Acceptances, Promissory Notes, &c. are negotiated by him.—*Et nulla venditione effecta red auti sunt.*

SPLENDID SIGHT.

THIS and following Days may be viewed at the House of Mr. JAN ROUX, No. 16, Bree-street, corner of Wale-street, a Gems Buck, the like of which has never been seen here, being one of the finest Animals known in this Colony; also, a Zebra, perfectly tame. The charge for each person who may wish to see these Animals, will be Six-pence.

YELLOW MAURITIUS SUGARS, TAMARINDS, &c.

FOR Sale, at the Store of the Undersigned, the remainder of the Cargo imported per *Conch*, from Mauritius, consisting in Sugars of various qualities, Tamarinds in bags, &c. &c. W. BILLINGSLEY.

NOTICE.

THE Undersigned having taken Mr. JAMES SEARIGHT into Partnership the Business will in future, be conducted under the Firm of D. W. HERTZOG & Co.

Cape Town, Feb 15, 1833. D. W. HERTZOG.

THE Undersigned hereby informs his Friends and the Public that he continues his Wine Trade at his Store in Loop-street, next to the Carpenter, Marbach, and that superior Wines of 1 to 4 years old. As also red and white Muscadel can be obtained at his Store by the half aum, at moderate Prices. C. BRINK, Js.

Cape Town, Feb. 6, 1833.

THE Undersigned will cause to be Sold, on THURSDAY, the 28th instant, at the Place of Mr. DAVID HENDRIK DE VILLIERS, Langeberg, near Pampoenekraal, 120 excellent fat slaughter Oxen and Cows

AND. BRINK, Ds.

Cape Town Feb. 1, 1833.

WANTED,

FOR the Roof of the New Dutch Reformed Church, 250 Sheets red Copper, 2 feet broad, and 20 feet long, Rhynland measure; weight of each Sheet, to be 70 Pounds.

Tenders for the same will be received by the Undersigned, until 12 o'clock on Monday, the 4th of March.

J. G. BLANCKENBERG, 36, Loop street.

TO FARMERS.

ON TUESDAY the 12th March, will be sold without the least Reserve, the whole of the stock on the Estate Thornlands, consisting of Horses, Mares, Colts, Bulls, Oxen, Cows, Calves, Sheep, Wagons, Ploughs, all kinds of Husbandry and Household Farming Implements Tables Chairs, Bedsteads Plates, Dishes, Pots and Pans, Sugar, Tea, Coffee, Wool from the best Merino breed, Casks, Poultry, Pigs, Guns, Powder and Shot, Deals, Barley, Oats, Thatch, &c. &c in the mean time the whole may be purchased at a low price, just to clear the Estate.

PATRICK CHRISTIE.

J. RUTGERS, behind the Town Market, has for Sale, 25 to 30 thousand pounds salted and dried Fish, with or without Casks; also, at his Shop, best Java and Brazil Coffee by the bag and single pound. Likewise, Saltpetre, salt Fish, Tar, Pitch, Stoughton Bitters, American leaf, knot, Brazil, and twisted Tobacco; Segars, Snuff, Butter, Sugar, Rice, Peas, Beans, Glasses, Glass Cups and Decanters, Candles, &c. &c.

TO LET, an Upper and Lower Store the first, well adapted for Grain, Chaff, and Hay; and the last-mentioned for the Wood Trade. He has also no objection, to have one of his Sons employed in the same, if required.

FOR SALE,

A STRONG COVERED CART: the Price is moderate. Apply at No. 1, Barrack-street, near the Woodyard.

NEW BAKER'S SHOP.

THE Undersigned begs leave to inform his Friends and the Public, that he intends opening a Baker's Shop, at No 64, Strand-street, Cape Town, on the 1st of March, and hopes by strict attention and civility, to merit the favor of a great part of the Town, as the Public may depend on being supplied with Bread and fancy Biscuits of the best quality and on the shortest notice.

WM. MOORE, Jun.

SALE OF SHEEP.

THE Undersigned will cause to be Sold, in the Month of March next, at the Place of Mr. DAVID HENDRIK DE VILLIERS, Langeberg, 2,000 excellent fat Sheep. The Days of sale will be notified hereafter. None of the above Sheep will be privately disposed of, and a liberal Credit will be given. C. A. BRINK.

Cape Town, Feb 15, 1833.

WANTED,

AN Elderly Woman to attend a Lady—a Slave will be preferred. None need apply, who cannot produce good testimonials of character. Inquire of

M. THALWITZER, St. George-street.

THE Glazier's Shop of the Undersigned is removed to Longmarket-street, next the Iron Store of Mr. JAN HOETS, Sen.

P. S WOUDBERG, Jun.

THE Undersigned has removed from Long-street, to No. 45, Loop street, corner of Church-street, the House formerly occupied by Mr. J. HABLUTSEL, where he has for Sale all sorts of Merchandise, at low Prices.

W. F. HELDZINGEN.

WANTED TO PURCHASE.

A MIDDLE aged SLAVE BOY, who is to be an able Coachman of an irreproachable character. Apply to N. J. LOTZ,

Long-street, No. 101. Broker and Agent.

LIVERY STABLES.

AT J. SLOPER's Livery Stables, Keerom-street, Horses are taken for Livery at Rds. 20 per month, and the strictest attention paid.

N. B. Gigs, pleasure Wagons, Carts, covered Wagons, and Saddle Horses for Hire, at considerably lower rates than any other Stables in Town.

Cape Town, Nov. 16, 1832.

TO COUNTRY PEOPLE.

THE Undersigned offers for Sale or to Barter, a Slave Boy, of 23 years old, as it is his desire not to remain any longer in Town. W. C. BOTHA.